

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. liepos 12 d.*

„Konkurencija – Karteliai – Elektros kabelių Europos rinka – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas – Vienas ir tęstinis pažeidimas – Pažeidimo inkriminavimas – Prezumpcija – Vertinimo klaida – Nekaltumo prezumpcija – Teisinis saugumas – Asmeninės atsakomybės principas – Neribota jurisdikcija“

Byloje T-419/14

The Goldman Sachs Group, Inc., įsteigta Niujorke (Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų W. Deselaers, J. Koponen ir A. Mangiaracina,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą C. Giolito, L. Malferrari, H. van Vliet ir J. Norris-Usher,

atsakovę,

palaikomą

Prysmian SpA, įsteigtos Milane (Italija),

Prysmian cavi e sistemi Srl, įsteigtos Milane,

atstovaujamų advokatų C. Tesauro, F. Russo ir L. Armati,

įstojusių į bylą šalių,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo, pirma, panaikinti 2014 m. balandžio 2 d. Komisijos sprendimą C (2014) 2139 *final* dėl procedūros pagal [SESV 101] straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39610 – Elektros kabeliai), kiek jis susijęs su ieškove, ir, antra, sumažinti jai skirtą baudą

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. M. Collins, teisėjai M. Kancheva (pranešėja) ir R. Barents,

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. kovo 28 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės

A. Ieškovė ir susijęs sektorius

- 1 Ieškovė *The Goldman Sachs Group, Inc.* – tai JAV bendrovė, kuri pagrindinėse pasaulio finansų rinkose veikia kaip komercinis bankas ir investicinė bendrovė. Nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d. ji, tarpininkaujant fondui *GS Capital Partners V* (toliau – fondas GSCP V) ir kitoms tarpininkaujančioms bendrovėms, buvo netiesioginė *Prysmian SpA* (toliau – *Prysmian*) ir visiškai priklausančios šios įmonės dukterinės bendrovės *Prysmian Cavi e Sistemi Srl* (toliau – *PrysmianCS*), kuri iš pradžių vadinosi *Pirelli Cavi e Sistemi Energia SpA*, vėliau – *Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl.*, patronuojančioji bendrovė. Šios dvi bendrovės kartu sudaro *Prysmian* grupę, kuri yra pasaulinė lyderė povandeninių ir požeminių elektros kabelių sektoriuje.
- 2 Povandeniniai ir požeminiai elektros kabeliai naudojami atitinkamai po vandeniu ir po žeme perduodant ir skirstant elektros energiją. Yra trys jų kategorijos: žemos įtampos, vidutinės įtampos, taip pat aukštos ir labai aukštos įtampos. Aukštos ir labai aukštos įtampos elektros kabeliai dažniausiai parduodami įgyvendinant tam tikrus projektus. Šiuos projektus sudaro elektros kabelio, įrangos, įrenginių ir papildomų reikiamų paslaugų derinys. Aukštos ir labai aukštos įtampos elektros kabeliai visame pasaulyje parduodami dideliems nacionalinių tinklų eksploatuotojams ir kitoms elektros įmonėms, daugiausiai surengiant viešuosius pirkimus.

B. Administracinė procedūra

- 3 2008 m. spalio 17 d. raštu Švedijos bendrovė *ABB AB* pateikė Europos Bendrijų Komisijai tam tikrus pareiškimus ir dokumentus, susijusius su ribojamaisiais komerciniais veiksmais požeminių ir povandeninių elektros kabelių gamybos ir tiekimo sektoriuje. Šie pareiškimai ir dokumentai buvo pateikti gavus prašymą atleisti nuo baudos, kaip jis suprantamas pagal Komisijos pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, 2006, p. 17, toliau – Pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo).
- 4 Gavusi *ABB* pareiškimus, nuo 2009 m. sausio 28 iki vasario 3 d. Komisija atliko patikrinimus *Prysmian*, *Prysmian Cavi e Sistemi Energia* ir kitų susijusių Europos bendrovių, būtent *Nexans SA* ir *Nexans France SAS*, patalpose.
- 5 2009 m. vasario 2 d. Japonijos bendrovės *Sumitomo Electric Industries Ltd*, *Hitachi Cable Ltd* ir *J-Power Systems Corp.* pateikė bendrą prašymą atleisti nuo baudų pagal Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 14 punktą arba subsidiariai – sumažinti baudas pagal to pranešimo 27 punktą. Paskui jos Komisijai pateikė kitus žodinius pareiškimus ir dokumentus.
- 6 Vykdydama tyrimą Komisija pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnį ir Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 12 punktą išsiuntė kelis prašymus suteikti informacijos požeminių ir povandeninių elektros kabelių gamybos ir tiekimo sektoriuje veikiančioms įmonėms.

- 7 2011 m. birželio 30 d. Komisija pradėjo procedūrą ir priėmė pranešimą apie kaltinimus, skirtą šiems teisės subjektams: *Nexans France, Nexans, Pirelli & C. SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Energia, Prysmian, Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable, J-Power Systems, Furukawa Electric Co. Ltd, Fujikura Ltd, Viscas Corp., SWCC Showa Holdings Co. Ltd, Mitsubishi Cable Industries Ltd, Exsym Corp., ABB, ABB Ltd, Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding, nkt cables GmbH, NKT Holding A/S, Silec Cable SAS, Grupo General Cable Sistemas, SA, Safran SA, General Cable Corp., LS Cable & System Ltd, Taihan Electric Wire Co. Ltd* ir ieškovei.
- 8 2012 m. birželio 11–18 d. visos pranešimo apie kaltinimus adresatės, išskyrus *Furukawa Electric*, dalyvavo Komisijos surengtame administracinės bylos posėdyje.
- 9 2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimu *Nexans France ir Nexans / Komisija* (T-135/09, EU:T:2012:596) ir 2012 m. lapkričio 14 d. Sprendimu *Prysmian ir Prysmian Cavi e Sistemi Energia / Komisija* (T-140/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:597) Bendrasis Teismas iš dalies panaikino sprendimus atlikti patikrinimą, skirtus, pirma, *Nexans* ir *Nexans France* ir, antra, *Prysmian* ir *Prysmian Cavi e Sistemi Energia*, kiek jie susiję su kitais elektros kabeliais nei aukštos įtampos povandeniniai ir požeminiai elektros kabeliai ir įranga, susijusia su šiais kitais kabeliais, ir atmetė likusią ieškinių dalį. 2013 m. sausio 24 d. *Nexans* ir *Nexans France* pateikė apeliacinį skundą dėl pirmojo iš šių sprendimų. 2014 m. birželio 25 d. Sprendimu *Nexans ir Nexans France / Komisija* (C-37/13 P, EU:C:2014:2030) Teisingumo Teismas atmetė šį apeliacinį skundą.
- 10 2014 m. balandžio 2 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2014) 2139 *final* dėl procedūros pagal [SESV 101] straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla AT.39610 – Elektros kabeliai) (toliau – ginčijamas sprendimas).

C. Ginčijamas skundžiamas sprendimas

1. Nagrinėjamas pažeidimas

- 11 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nustatyta, kad tam tikros įmonės įvairiais laikotarpiais dalyvavo darant vieną tęstinį SESV 101 straipsnio pažeidimą „(labai) aukštos įtampos požeminių ir (arba) povandeninių elektros kabelių sektoriuje“. Komisija iš esmės konstatavo, kad nuo 1999 m. vasario mėn. iki 2009 m. sausio mėn. pabaigos pagrindiniai Europos, Japonijos ir Pietų Korėjos povandeninių ir požeminių elektros kabelių gamintojai dalyvavo daugiašaliuose ir dvišaliuose susitikimuose ir palaikė ryšius siekdami apriboti konkurenciją dėl (labai) aukštos įtampos požeminių ir povandeninių elektros kabelių projektų tam tikrose teritorijose, pasidalydami rinkas ir klientus ir taip iškraipydami normalią konkurenciją (minėto sprendimo 10–13 ir 66 konstatuojamosios dalys).
- 12 Ginčijamame sprendime Komisija padarė išvadą, kad kartelis pasireiškė dviem pagrindiniais lygiais, kurie sudarė sudėtinę visumą. Konkrečiau kalbant, anot jos, kartelį sudarė dvi dalys:
 - „kartelio lygmuo A/R“, apimantis Europos įmones, bendrai vadinamas „narėmis R“, Japonijos įmones, vadinamas „narėmis A“, ir galiausiai Pietų Korėjos įmones, vadinamas „narėmis K“. Šis lygmuo leido pasiekti tikslą priskirti Europos, Japonijos ir Pietų Korėjos gamintojų teritorijas ir klientus. Šis priskyrimas buvo vykdomas laikantis susitarimo dėl „nacionalinės teritorijos“, pagal kurį Japonijos ir Pietų Korėjos gamintojos įsipareigojo nekonkuruoti dėl projektų, vykdomų Europos gamintojų „nacionalinėje teritorijoje“, o pastarosios įsipareigojo likti už Japonijos ir Pietų Korėjos rinkų ribų. Taip pat buvo priskirti projektai, susiję su „eksporto teritorijomis“, t. y. likusia pasaulio dalimi, išskyrus, be kita ko, JAV; tam tikrą laikotarpį turi būti laikomasi „kvotos 60/40“, reiškiančios, kad 60 % projektų buvo skirti Europos gamintojams, o likę 40 % – Azijos gamintojams, ir

- „europinis kartelio lygmuo“, apimantis teritoriją ir klientų priskyrimą Europos gamintojams dėl projektų, vykdomų Europos „nacionalinėje teritorijoje“, arba priskirtų Europos gamintojams (žr. minėto sprendimo 3.3 punktą ir ypač to sprendimo 73 ir 74 konstatuojamąsias dalis).
- 13 Komisija konstatavo, jog kartelio dalyvės įsipareigojo perduoti duomenis, kad būtų galima kontroliuoti susitarimų dėl pasidalijimo įgyvendinimą (ginčijamo sprendimo 94–106 ir 111–115 konstatuojamosios dalys).
- 14 Atsižvelgdama į įvairių kartelio dalyvių atliktą vaidmenį jį įgyvendinant, Komisija juos suskirstė į tris grupes. Iš pradžių ji apibrėžė kartelio branduolį, kuriam priklausė, pirma, Europos įmonės: *Nexans France, Pirelli & C.*, buvusios *Pirelli SpA*, dukterinės bendrovės, kurios viena po kitos dalyvavo kartelyje, ir *Prysmian Cavi e Sistemi Energia*; ir, antra, Japonijos įmonės: *Furukawa Electric Co, Fujikura* ir jų bendroji įmonė *Viscas*, taip pat *Sumitomo Electric Industries, Hitachi Cable* ir jų bendroji įmonė *J-Power Systems* (ginčijamo sprendimo 545–561 konstatuojamosios dalys). Toliau ji išskyrė grupę įmonių, kurios nepriklausė pačiam branduoliui, bet jų vis dėlto negalima laikyti antraeilėmis kartelio dalyvėmis, ir šiai grupei priskyrė *ABB, Exsym, Brugg Kabel* ir subjektą, kurį sudaro *Sagem SA, Safran* ir *Silec Cable* (minėto sprendimo 562–575 konstatuojamosios dalys). Galiausiai ji padarė išvadą, kad *Mitsubishi Cable Industries, SWCC Showa Holdings, LS Cable & System, Taihan Electric Wire.* ir *nkt cables* buvo antraeilės kartelio dalyvės (to sprendimo 576–594 konstatuojamosios dalys).

2. Ieškovės atsakomybė

- 15 Ieškovė buvo pripažinta atsakinga dėl to, kad kaip *Prysmian* ir *Prysmian Cavi e Sistemi Energia* patronuojančioji bendrovė nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d. darė joms lemiamą įtaką.
- 16 Konkrečiai kalbant, Komisija, pirma, atsižvelgdama į Europos Sąjungos teismų jurisprudencijoje nustatytus principus preziumavo, kad *Prysmian* darė lemiamą įtaką *Prysmian Cavi e Sistemi Energia* veiksmams rinkoje bent jau nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d. ir kad ieškovė darė lemiamą įtaką *Prysmian* ir *Prysmian Cavi e Sistemi Energia* veiksmams rinkoje bent jau nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d. (ginčijamo sprendimo 782 konstatuojamoji dalis).
- 17 Antra, Komisija, remdamasi ekonominių, organizacinių ir teisinių ieškovės ryšių su jos dukterinėmis bendrovėmis analize, padarė išvadą, kad ieškovė iš tikrųjų darė lemiamą įtaką *Prysmian* ir *Prysmian Cavi e Sistemi Energia* veiksmams rinkoje bent jau nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d. (ginčijamo sprendimo 783 konstatuojamoji dalis).

3. Skirta bauda

- 18 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnio f punkte ieškovei skirta 37 303 000 EUR bauda „solidariai“ su *PrysmianCS* ir *Prysmian* dėl jos dalyvavimo kartelyje laikotarpiu nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d.
- 19 Apskaičiuodama baudą Komisija taikė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą ir pagal [tą straipsnį] skiriamų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006 p. 2, toliau – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės) išdėstytą metodą.
- 20 Pirma, kiek tai susiję su baziniu baudų dydžiu, nustačiusi atitinkamą pardavimų vertę pagal 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių 18 punktą (ginčijamo sprendimo 963–994 konstatuojamosios dalys), Komisija pagal tų gairių 22 ir 23 punktus nustatė šios pardavimų vertės procentinę dalį, atspindinčią pažeidimo sunkumą. Šiuo aspektu ji laikėsi nuomonės, kad pažeidimas dėl savo pobūdžio yra vienas iš didžiausių konkurencijos apribojimų, o tai pateisina dėl sunkumo taikytiną 15 % normą. Taip pat visų adresatorių baudą ji padidino, pritaikydama 2 % sunkumo koeficientą dėl bendros rinkos dalies ir dėl

beveik pasaulinės kartelio geografinės aprėpties, apimančios, be kita ko, visą Europos ekonominės erdvės (EEE) teritoriją. Be to, ji konstatavo, kad Europos įmonių elgesys padarė didesnę žalą konkurencijai nei kitų įmonių elgesys, nes Europos įmonės ne tik dalyvavo A/R lygmens kartelyje, bet ir tarpusavyje dalijosi elektros kabelių projektus pagal europinį kartelio lygmenį. Dėl šios priežasties ji nustatė tokias pardavimų vertės procentines dalis, į kurias reikia atsižvelgti dėl pažeidimo sunkumo: 19 % – Europos įmonėms ir 17 % – kitoms įmonėms (ginčijamo sprendimo 997–1010 konstatuojamosios dalys).

- 21 Kalbant apie dauginimo koeficientą, susijusį su pažeidimo trukme, pažymėtina, kad Komisija ieškovei nustatė 3,5 koeficientą už laikotarpį nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d. Be to, į bazinį baudos dydį ji įtraukė papildomą sumą (prisijungimo mokestį), lygią 19 % pardavimų vertės (ginčijamo sprendimo 1011–1016 konstatuojamosios dalys).
- 22 Antra, kiek tai susiję su bazinio baudos dydžio koregavimu, Komisija nenustatė sunkinančių aplinkybių, kurios galėtų turėti poveikį baziniam baudos dydžiui, nustatytam kiekvienai kartelio dalyvei, išskyrus ABB. Kita vertus, kiek tai susiję su lengvinančiomis aplinkybėmis, ji nusprendė, kad baudų dydis turi atspindėti įvairių įmonių dalyvavimo įgyvendinant kartelį mastą. Taigi, ji 10 % sumažino bazinį baudos dydį antraeilėms kartelio dalyvėms ir 5 % – įmonėms, kurių dalyvavimas kartelyje buvo vidutinis. Be to, įmonėms *Mitsubishi Cable Industries* ir *SWCC Showa Holdings* už laikotarpį iki įsteigiant *Exsym*, taip pat įmonėms *LS Cable & System* ir *Taihan Electric Wire* ji papildomai sumažino baudas 1 % dėl to, kad jos nežinojo apie tam tikrus vieno tęstinio pažeidimo aspektus ir nebuvo už juos atsakingos. Kita vertus, bazinis baudos dydis nebuvo sumažintas kartelio branduoliui priklausančioms įmonėms, įskaitant ieškovę (ginčijamo sprendimo 1017–1020 ir 1033 konstatuojamosios dalys). Taip pat taikydama 2006 m. baudų apskaičiavimo gaires Komisija papildomai 3 % sumažino *Mitsubishi Cable Industries* baudą dėl veiksmingo jos bendradarbiavimo ne pagal Pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo (minėto sprendimo 1041 konstatuojamoji dalis).

II. Procesas ir šalių reikalavimai

- 23 2014 m. birželio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 24 Atskirais dokumentais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. spalio 2 ir 11 d.), viena vertus, *Prysmian* ir *PrysmianCS* ir, kita vertus, *European Private Equity and Venture Capital Association* (Europos privataus kapitalo investavimo ir rizikos kapitalo asociacija) atitinkamai paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 25 2015 m. birželio 25 d. nutartimis Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos (ankstesnė sudėtis) pirmininkas, pirma, leido įstoti į bylą *Prysmian* ir *PrysmianCS* ir nurodė joms perduoti ieškovės ir Komisijos paaiškinimų nekonfidencialias versijas. Antra, jis atmetė *European Private Equity and Venture Capital Association* prašymą leisti įstoti į bylą.
- 26 2015 m. spalio 29 d. įstojusios į bylą šalys pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus. 2016 m. sausio 14 d. ir vasario 5 d. raštais atitinkamai Komisija ir ieškovė pateikė savo pastabas dėl įstojusių į bylą šalių paaiškinimų.
- 27 2016 m. rugsėjo 14 d. nutartimi Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos (ankstesnė sudėtis) pirmininkas iš dalies patenkino ieškovės ir Komisijos prašymus užtikrinti konfidencialumą, kiek su jais nesutiko įstojusios į bylą šalys.
- 28 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją (nauja sudėtis), todėl, remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalimi, ši byla paskirta tai kolegijai.

- 29 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2017 m. kovo 28 d. posėdį.
- 30 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- visiškai arba iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1–4 straipsnius tiek, kiek jie su ja susiję,
 - sumažinti to sprendimo 2 straipsniu ieškovei paskirtą baudą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 31 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti visus ieškovės reikalavimus,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

- 32 Ieškinyje ieškovė pateikia tiek reikalavimus iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą, tiek reikalavimus sumažinti jai skirtos baudos dydį.

A. Dėl reikalavimo panaikinti

- 33 Grįsdama savo reikalavimus dėl panaikinimo ieškovė nurodo penkis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat teisės klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida, kiek tai susiję su Komisijos išvada, kad ieškovė yra atsakinga už įstojusių į bylą šalių padarytą pažeidimą. Antrasis pagrindas grindžiamas minėto reglamento 2 straipsnio pažeidimu, įrodymų stoka ir SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti neįvykdymu. Trečiasis pagrindas grindžiamas SESV 101 straipsnio ir šio reglamento 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat asmeninės atsakomybės ir nekaltumo prezumpcijos principų pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas SESV 101 straipsnio ir šio reglamento 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat akivaizdžia vertinimo klaida ir teisinio saugumo bei bausmių individualizavimo principų pažeidimu. Penktasis pagrindas grindžiamas teisės į gynybą pažeidimu.

1. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat teisės klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida

- 34 Ieškovė kaltina Komisiją tuo, kad ši pripažino ją solidariai atsakinga už baudos, skirtos už pažeidimą, kuri įstojusios į bylą šalys padarė nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d., sumokėjimą. Iš esmės ji ginčija šio sprendimo 15–17 punktuose išdėstytas Komisijos išvadas, kad, pirma, galima preziumuoti, jog nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d. ji darė lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims, ir, antra, tokią įtaką bet kuriuo atveju gali parodyti ekonominių, organizacinių ir teisinių ryšių, kurie ją siejo su įstojusiomis į bylą šalimis per visą laikotarpį, kai ji turėjo *Prysmian* grupės akcijų, analizę.
- 35 Ieškovė skirsto pirmąjį pagrindą į tris dalis. Pirmoje dalyje ji tvirtina, kad Komisija padarė teisės klaidą ir akivaizdžią vertinimo klaidą, kai preziumavo, jog laikotarpiu nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d. ji darė faktinę lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims. Antroje dalyje ji nurodo, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą laikydamosi nuomonės, jog bet kuriuo atveju įstojusioms

į bylą šalims ji darė lemiamą įtaką per visą laikotarpį, kai turėjo jų akcijų. Trečioje dalyje ji tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai iš esmės manė, jog ji nebuvo paprasčiausia investuotoja.

a) Dėl pirmos dalies, susijusios su faktinės lemiamos įtakos darymo laikotarpiu nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d. prezumpcijos taikymu

- 36 Visų pirma ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė klaidą, kai preziumavo, jog ji darė lemiamą įtaką, nes ieškovei, tarpininkaujant fondui *GSCP V* ir įstojusioms į bylą šalims, priklausančio *Prysmian* akcinio kapitalo dalis didžiąją jo vykdomų investicijų laikotarpio dalį buvo daug mažesnė nei 100 %. Šiuo aspektu ji pažymi, kad, neatsižvelgiant į 41 dieną, jos turima *Prysmian* kapitalo dalis buvo nuo 91,1 iki 84,4 % 2007 m. gegužės 3 d., kai *Prysmian* akcijos buvo pasiūlytos Milano akcijų biržoje pateikiant pirminį viešą pasiūlymą (toliau – pirminis pasiūlymas). Anot jos, faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos Komisija niekada netaikė byloje, susijusioje su mažesne nei 93 % faktine kapitalo dalimi.
- 37 Toliau ieškovė teigia, kad Komisija padarė klaidą, kai taikė faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, remdamasi balsavimo teisėmis, susietomis su *Prysmian* akcijomis, o ne šios įmonės akciniu kapitalu. Anot jos, tokio požiūrio nebuvo laikomasi Komisijos sprendimuose ir jo nepatvirtina Sąjungos teismų jurisprudencija. Be to, ji iš esmės nurodo, kad 100 % balsavimo teisių, susietų su bendrovės akcijomis, turėjimas nėra tas pats, kaip šios bendrovės 100 % akcinio kapitalo turėjimas.
- 38 Be to, ieškovė kaltina Komisiją tuo, kad ši nepakankamai atsižvelgė į jos įvykdytą *Prysmian* akcijų perleidimą *Apollo Investment Corporation* (toliau – *Apollo*) ir *Prysmian* vadovams. Anot jos, šie perleidimai iš esmės parodo, kad ji negalėjo turėti 100 % balsavimo teisių, susietų su *Prysmian* akcijomis, priešingai, nei ginčijamame sprendime teigia Komisija.
- 39 Galiausiai ieškovė teigia, kad net darant prielaidą, jog Komisija galėjo jos atžvilgiu remtis faktinės lemiamos įtakos prezumpcija dėl laikotarpio iki pirminio pasiūlymo, ji pateikė pakankamai įrodymų šiai prezumpcijai paneigti.
- 40 Komisija ir įstojusios į bylą šalys nesutinka su šiais argumentais.
- 41 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė iš esmės pateikia du kaltinimus, siejamus su, pirma, tuo, kad Komisija klaidingai taikė faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, pripažindama ją solidariai atsakinga už jos dukterinėms bendrovėms skirtos baudos už laikotarpį nuo 2005 m. liepos 29 d. iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos sumokėjimą, ir, antra, tuo, kad Komisija padarė klaidingą išvadą, jog ji nepaneigė tos prezumpcijos.

1) Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su faktinės lemiamos įtakos darymo laikotarpiu nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d. prezumpcijos taikymu

- 42 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad atsakomybę už dukterinės bendrovės veiksmus galima priskirti patronuojančiajai bendrovei, be kita ko, kai, nors ir turėdama savarankišką teisinį subjektiškumą, ši dukterinė bendrovė savarankiškai nesprenžia dėl savo veiksmų rinkoje, o iš esmės įgyvendina patronuojančiosios bendrovės nurodymus, visų pirma atsižvelgiant į ekonominius, organizacinius ir teisinius šių dviejų teisės subjektų ryšius (žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:536, 58 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 43 Taip yra dėl to, kad tokioje situacijoje patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį. Taigi, tai, kad patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal tą straipsnį, leidžia Komisijai

sprendimą, kuriuo skiriamos baudos, adresuoti patronuojančiajai bendrovei, nesant reikalo nustatyti to, kad ši asmeniškai dalyvavo darant pažeidimą (žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:536, 59 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 44 Iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad konkrečiu atveju, kai patronuojančiajai bendrovei priklauso 100 % Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimą padariusios jos dukterinės bendrovės akcijų, pirma, ši patronuojančioji bendrovė gali daryti lemiamą įtaką šios dukterinės bendrovės veiksmams ir, antra, egzistuoja nuginčijama prezumpcija, kad ši patronuojančioji bendrovė iš tikrųjų daro lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės veiksmams (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:536, 60 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 45 Tokiomis aplinkybėmis Komisijai pakanka įrodyti, jog patronuojančiajai bendrovei priklauso visas jos dukterinės bendrovės kapitalas, kad būtų preziumuojama, jog patronuojančioji bendrovė daro lemiamą įtaką jos komercinei politikai. Tada Komisija gali pripažinti, kad patronuojančioji bendrovė solidariai atsakinga už jos dukterinei bendrovei skirtos baudos sumokėjimą, nebent ši patronuojančioji bendrovė, kuri turi paneigti šią prezumpciją, pateiktų pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad jos dukterinė bendrovė rinkoje elgiasi savarankiškai (žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:536, 61 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 46 Galiausiai, reikia priminti, kad tuo konkrečiu atveju, kai kontroliuojančioji bendrovė valdo 100 % tarpininkaujančios bendrovės kapitalo, kuri savo ruožtu valdo 100 % jos grupei priklausančios Sąjungos konkurencijos normų pažeidimą padariusios dukterinės bendrovės kapitalo, egzistuoja nuginčijama prezumpcija, pagal kurią ši kontroliuojančioji bendrovė daro lemiamą įtaką tarpininkaujančios bendrovės veiklai ir kartu netiesiogiai, tarpininkaujant pastarajai bendrovei, minėtos dukterinės bendrovės veiklai (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Eni / Komisija*, C-508/11 P, EU:C:2013:289, 48 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Šiuo atveju neginčytina, kad Komisija taikė faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, neatsižvelgdama į tai, jog ne per visą laikotarpį nuo 2005 m. liepos 29 d. iki pirminio pasiūlymo pateikimo ieškovei priklausė 100 % *Prysmian* kapitalo. Iš tiesų neginčijama, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 739–747 konstatuojamųjų dalių, nors iš pradžių, t. y. *fondui GSCP V* įsigyjant įstojusias į bylą šalis, ieškovei priklausė 100 % šio kapitalo, netrukus po to ši kapitalo dalis laipsniškai sumažėjo, kai, pirma, 2005 m. rugsėjo 7 d. dalis akcijų buvo perleista *Apollo* ir, antra, 2006 m. liepos 21 d. dalis akcijų buvo perleista *Prysmian* vadovams. Todėl ieškovė savo rašytinėse pastabose teisingai pabrėžia, kad, neatsižvelgiant į 41 dieną, jos turima šio kapitalo dalis iki pirminio pasiūlymo pateikimo buvo nuo 91,1 iki 84,4 %.
- 48 Vis dėlto, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 748–754 konstatuojamųjų dalių, faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos taikymą Komisija grindė ne ieškovės turima *Prysmian* kapitalo dalimi, bet tuo, kad, nepaisant tam tikrų dalių perleidimo, ieškovė turėjo 100 % balsavimo teisių, susietų su šios bendrovės akcijomis, o dėl to, anot Komisijos, jos situacija yra analogiška vienintelio *Prysmian* grupės savininko situacijai.
- 49 Šiuo aspektu, kalbant apie, pirma, tai, ar tokiomis aplinkybėmis buvo galima taikyti faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, reikia pažymėti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Komisija turi teisę remtis šia prezumpcija, kai patronuojančiosios bendrovės situacija yra analogiška vienintelio savininko situacijai, kiek tai susiję su jos galia daryti lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės elgesiui (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 7 d. Sprendimo *Total ir Elf Aquitaine / Komisija*, T-206/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:250, 56 punktą; 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Repsol Lubricantes y Especialidades ir kt. / Komisija*, T-562/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1078, 42 punktą ir 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Socitrel ir Companhia Previdente / Komisija*, T-413/10 et T-414/10, EU:T:2015:500, 204 punktą).

- 50 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, kaip Komisija iš esmės pažymėjo ginčijamo sprendimo 754 konstatuojamojoje dalyje, jei patronuojančiajai bendrovei priklauso visos balsavimo teisės, susietos su jos dukterinės bendrovės akcijomis, visų pirma kai, kaip šiuo atveju, turima labai didelė šios dukterinės bendrovės kapitalo dalis, šios patronuojančiosios bendrovės situacija yra analogiška vienintelio tos dukterinės bendrovės savininko situacijai, todėl patronuojančioji bendrovė gali lemti ekonominę ir komercinę dukterinės bendrovės strategiją, net jeigu ji neturi viso ar beveik viso šios dukterinės bendrovės akcinio kapitalo.
- 51 Be to, svarbu pažymėti, kad faktinės lemiamos įtakos prezumpcija grindžiama prielaida, jog tai, kad patronuojančioji bendrovė turi visą ar beveik visą savo dukterinės bendrovės kapitalą, Komisijai leidžia be papildomų įrodymų daryti išvadą, jog ši patronuojančioji bendrovė, neturėdama reikalo atsižvelgti į kitų akcininkų interesus, turi galią daryti lemiamą įtaką minėtai dukterinei bendrovei priimant strateginius ar kasdieninio valdymo sprendimus, o ši dėl savo elgesio rinkoje sprendžia ne savarankiškai, bet atsižvelgdama į šios patronuojančiosios bendrovės norus (šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Akzo Nobel ir kt.* / *Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:262, 73 punktą).
- 52 Tai, kas pasakyta, visiškai galima taikyti tuo atveju, kai patronuojančioji bendrovė gali turėti visas balsavimo teises, susietas su jos dukterinės bendrovės akcijomis, nes ta patronuojančioji bendrovė turi galimybę visiškai kontroliuoti dukterinės bendrovės elgesį, o tretieji asmenys, visų pirma kiti akcininkai, iš principo negali tam prieštarauti. Žinoma, negalima atmesti to, kad tam tikrais atvejais smulkieji akcininkai, neturintys balsavimo teisių, susietų su dukterinės bendrovės akcijomis, tokios dukterinės bendrovės atžvilgiu gali turėti tam tikrų teisių, kurios prireikus taip pat leidžia daryti įtaką tos dukterinės bendrovės elgesiui. Vis dėlto tokiomis aplinkybėmis patronuojančioji bendrovė gali paneigti faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, pateikdama įrodymų, patvirtinančių, kad ji nelemia atitinkamos dukterinės bendrovės komercinės politikos rinkoje.
- 53 Antra, kalbant apie tai, ar taip yra ieškovės atveju, reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 751–754 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė priežastis, dėl kurių ryšys, siejęs ieškovę su *Prysmian* nuo 2005 m. liepos 29 d. iki pirminio pasiūlymo pateikimo, kaip ji mano, buvo analogiškas patronuojančiosios bendrovės, turinčios 100 % savo dukterinės bendrovės kapitalo, ryšiui. Iš esmės ji paaiškina, kad abiem *Prysmian* akcijų perleidimams, kuriuos ieškovė atliko, pirma, *Apollo* ir, antra, *Prysmian* vadovams, buvo taikomos sąlygos, užtikrinančios, kad nauji akcininkai būtų tik pasyvūs investuotojai, neturintys jokių balsavimo teisių, susietų su jų turimomis akcijomis.
- 54 Ieškovė savo ruožtu tvirtina, kad *Apollo* ir *Prysmian* vadovų atliktos investicijos nebuvo vien pasyvios ir kad jos taip pat nereiškė, jog ieškovės naudai buvo atsisakyta balsavimo teisių, susietų su įstojusių į bylą šalių akcijomis. Be to, ji kaltina Komisiją tuo, kad ši savo analizėje „neatsižvelgė“ į du jos atliktus akcijų perleidimus, pirma, *Apollo*, ir, antra, *Prysmian* vadovams.
- 55 Pirma, kalbant apie *Prysmian* akcijų perleidimą *Apollo*, reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 751 konstatuojamojoje dalyje, jis buvo atliktas įsteigiant komanditinę ūkinę bendriją *GS Prysmian Co-Invest LP*, kurios narė komanditorė buvo *Apollo*. Be to, ieškovė neginčija šios Komisijos išvados. Konkrečiai kalbant, pirkimo-pardavimo sutarties, kurią 2005 m. rugsėjo 7 d. pasirašė fondas *GSCP V* ir *Apollo*, 5.7 punkte, cituojamame to sprendimo 1115 išnašoje, nustatyta:
- „[konfidencialu]¹⁴“ (pabraukta ginčijamame sprendime).
- 56 Iš šio sprendimo 55 punkto matyti, kad pirkimo-pardavimo sutartyje *Apollo* pripažino [konfidencialu].

1 Konfidencialūs duomenys neskelbiami.

- 57 Taigi Komisija padarė pagrįstą išvadą, kad ieškovės įgyvendintam *Prysmian* akcijų perleidimui *Apollo* buvo taikomos sąlygos, užtikrinančios, kad naujas akcininkas bus tik pasyvus investuotojas.
- 58 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentas, kad Komisija negali remtis vien 2005 m. rugsėjo 7 d. fondo GSCP V ir *Apollo* pasirašytos pirkimo-pardavimo sutarties, kurioje neatsižvelgiama į realią situaciją, sukurtą ieškovei perleidus *Prysmian* akcijas *Apollo*, tekstu. Iš tiesų, kaip teigia Komisija, ieškovė nepateikia jokių įrodymų, patvirtinančių, kad ši sutartis, konkrečiai – jos 5.7 punktą, neatspindi realios šio fondo ir *Apollo* situacijos.
- 59 Kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kad 2005 m. rugsėjo 7 d. fondo GSCP V ir *Apollo* pasirašytos pirkimo-pardavimo sutarties tekste atsižvelgiama tik į riziką, kurią *Apollo* buvo pasirengusi prisiimti investuodama, jam atmesti pakanka pažymėti, jog motyvai, dėl kurių buvo priimta minėta sutartis, neturi reikšmės siekiant nustatyti, ar perleidusi *Prysmian* akcijas *Apollo* ieškovė tebeturėjo galimybę naudotis visomis balsavimo teisėmis, susietomis su šiomis akcijomis.
- 60 Galiausiai negalima sutikti su ieškovės argumentu, kad *Prysmian* akcininkų skaičiaus padidėjimas savaime reiškė, jog esama kitų interesų, į kuriuos reikia atsižvelgti šioje įmonėje. Kiek tai susiję su *Apollo* atliktomis investicijomis, ieškovė nepateikia jokių duomenų apie šių interesų pobūdį ar tai, kaip jie galėtų pasireikšti tomis aplinkybėmis, kai *Apollo* negalėtų pasinaudoti balsavimo teisėmis.
- 61 Antra, kiek tai susiję su ieškovės įgyvendintu *Prysmian* akcijų perleidimu šios bendrovės vadovams, iš ginčijamo sprendimo 752 konstatuojamosios dalies matyti, kad šiam perleidimui buvo nustatytos tam tikros sąlygos, su kuriomis šie vadovai turėjo sutikti ir kurios buvo įtvirtintos bendro investavimo sutartyje ir patikos sutartyje su trečiuoju banku. Konkrečiai kalbant, pagal šias sutartis vadovai sutiko, kad atitinkamas jų akcijas tas bankas įgytų ir turėtų kaip patikėtinis. Be to, iš minėtų sutarčių iš esmės matyti, kad šie vadovai galėjo naudotis teisėmis, jiems suteiktomis įvykdžius perleidimą, tik tarpininkaujant patikėtiniui, kuris savo ruožtu galėjo dalyvauti *Prysmian* akcininkų susirinkimuose tik gavęs balsavimo nurodymus iš fondo GSCP V.
- 62 Ieškovė tvirtina, kad, kiek tai susiję su jos įvykdytu *Prysmian* akcijų perleidimu šios bendrovės vadovams, susiję asmenys buvo arba *Prysmian* valdybos nariai, arba *PrysmianCS* valdybos nariai. Anot jos, dėl šios priežasties šie vadovai galėjo daryti įtaką *Prysmian* ir jų, kaip asmenų, lemiančių šios grupės komercinę politiką, negalima laikyti vien pasyviais investuotojais. Be to, ji tvirtina, kad šio perleidimo tikslas atitiko šių vadovų sukurtą paskatų sistemą, skirtą įmonės augimui puoselėti.
- 63 Vis dėlto konstatuotina, kad šie teiginiai nėra argumentai, galintys paneigti ginčijamo sprendimo 752 konstatuojamojoje dalyje Komisijos padarytas išvadas. Iš tiesų, viena vertus, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, kadangi *Prysmian* vadovai neturėjo teisės naudotis balsavimo teisėmis, susietomis su šios bendrovės akcijomis, jie nebuvo akcininkai, į kurių interesus turėjo atsižvelgti patronuojančioji bendrovė. Tokiomis aplinkybėmis ieškovė neįrodė, kad tokiu atveju vadovo padėtis skiriasi nuo dukterinės bendrovės, kurios visos akcijos priklauso patronuojančiajai bendrovei, vadovo padėties. Kita vertus, reikia pažymėti, kad šių *Prysmian* vadovų motyvacijos skatinimas nepriklausė nuo jų galimybės naudotis minėtomis balsavimo teisėmis, todėl neturėjo jokio ryšio su bendro finansavimo sutarties ir patikos sutarties aiškiais sąlygomis, draudžiančiomis šiems vadovams naudotis visomis formaliomis akcininko teisėmis.
- 64 Vadinasi, ieškovės įvykdytus *Prysmian* akcijų perleidimus *Apollo* ir *Prysmian* vadovams Komisija pagrįstai galėjo laikyti vien pasyviais, todėl dėl jų ieškovės naudai buvo atsisakyta teisės naudotis balsavimo teisėmis, susietomis su *Prysmian* akcijomis – ieškovė tebeturėjo 100 % šių balsavimo teisių.
- 65 Trečia, kiek ieškovė kaltina Komisiją motyvų stoka, nes ši savo analizėje „neatsižvelgė“ į ieškovės įvykdytus *Prysmian* akcijų perleidimus *Apollo* ir *Prysmian* vadovams, pakanka pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 751–754 konstatuojamosiose dalyse pateikti paaiškinimai akivaizdžiai yra išsamūs ir pakankami motyvai, kaip tai suprantama pagal suformuotą jurisprudenciją, kad ieškovė galėtų suprasti

Komisijos vertinimą, o Bendrasis Teismas – vykdyti šio vertinimo kontrolę (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovės galimybę daryti lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims dėl galimybės naudotis visomis balsavimo teisėmis, susietomis su *Prysmian* akcijomis, nagrinėjamu atveju galima prilyginti galimybei, kurią ji turėtų kaip vienintelė savininkė.
- 67 Tokiomis aplinkybėmis atlikus išsamų patikrinimą ir atsižvelgiant į tai, jog ieškovė neginčija Komisijos išvados, kad *Prysmian* darė lemiamą įtaką *PrysmianCS*, konstatuotina, kad Komisija, nepadarydama klaidos, galėjo priėti prie išvados, jog faktinės lemiamos įtakos įstojusių į bylą šalių elgesiui rinkoje prezumpciją ieškovei galima taikyti dėl laikotarpio nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d.
- 68 Taigi pirmos dalies pirmasis kaltinimas turi būti atmestas.

2) Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos paneigimu

- 69 Anot ieškovės, net darant prielaidą, kad Komisija tinkamai ir adekvačiai taikė faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, ji bet kuriuo atveju paneigė šią prezumpciją per administracinę procedūrą. Iš esmės ji mano, kad esama daugybės įrodymų, patvirtinančių, jog įstojusios į bylą šalys rinkoje veikė savarankiškai, negaudamos iš jos jokių nurodymų.
- 70 Pirma, ieškovė nurodo, kad ginčijamame sprendime neįrodyta, jog jos padalinio *Merchant Banking* tiesioginių investicijų skyriaus (toliau – PIA), kuris kontroliavo *fondą GSCP V*, administratoriai darė įtaką įstojusių į bylą šalių komercinei politikai. Ji tvirtina, kad *Prysmian* valdybos protokolai įrodo, jog šią politiką lėmė jos vadovai.
- 71 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad, kaip teigia Komisija, pateikdama šį kaltinimą ieškovė savo teiginiui pagrįsti tiksliai nenurodo jokio konkretaus elektroninio laiško ar protokolo. Kaip matyti iš šio sprendimo 45 punkte nurodytos jurisprudencijos, kiek tai susiję su faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos paneigimu, būtent ieškovė turi pateikti įrodymų, patvirtinančių, kad, priešingai, nei preziumavo Komisija, įstojusios į bylą šalys iš tikrųjų savarankiškai sprendė dėl savo komercinės strategijos. Todėl pirmąjį ieškovės argumentą reikia atmesti.
- 72 Antra, ieškovė remiasi viešais pareiškimais, kuriuos *Prysmian* valdybos nariai padarė per 2005 m. gruodžio 15 d. susitikimą ir kuriuose tvirtinama, kad *Prysmian* „nedavė nurodymų ir jos veiklos nekoordinavo jokia kita įmonė“. Ji priduria, kad jei iš tikrųjų būtų kontroliavusi įstojusias į bylą šalis, pagal Italijos teisę būtų turėjusi apie tai paskelbti viešai.
- 73 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, pirma, vieši pareiškimai, kuriuos *Prysmian* vadybos nariai galėjo padaryti per savo susitikimus, savaime negali įrodyti, kad jų turinys yra teisingas. Šiuo aspektu reikia pabrėžti, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių šių viešų pareiškimų teisingumą.
- 74 Antra, tai, kad šie pareiškimai, kaip teigia ieškovė, buvo padaryti pagal Italijos teisę, negali įrodyti, jog ieškovė iš tikrųjų nebuvo patronuojančioji bendrovė, kontroliuojanti *Prysmian* grupę. Kaip pažymi Komisija, lemiamos įtakos darymas turi būti vertinamas remiantis konkrečiais įrodymais, todėl tai, ar dukterinė bendrovė gali savarankiškai spręsti dėl savo elgesio rinkoje, ar, atvirkščiai, jai daro lemiamą įtaką jos patronuojančioji bendrovė, negali būti nagrinėjama atsižvelgiant tik į atitinkamos nacionalinės teisės nuostatas.
- 75 Trečia, ieškovė remiasi atsakymu, kurį įstojusios į bylą šalys pateikė Komisijai 2009 m. spalio 20 d. paprašius informacijos, konkrečiai – tuo, kad šiame dokumente apie ją nekalbama. Tačiau tai, kad šiame dokumente ieškovė neminima, neįrodo, jog ji nedarė jokios įtakos įstojusioms į bylą šalims, visų

pirma laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos. Be to, reikia pažymėti, kad šis atsakymas yra susijęs su laikotarpiu po tos datos, dėl kurio Komisija netaikė faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos.

- 76 Ketvirta, ieškovė tvirtina, kad nedavė jokių nurodymų dėl *Prysmian* grupės komercinio pobūdžio reikalų ir jų tiesiogiai nekontroliavo. Ji glaustai išvardija tam tikrus argumentus, kuriuos išsamiau išdėsto pirmojo pagrindo antroje dalyje. Vis dėlto šiuo atveju tokia nuoroda neleidžia Bendrajam Teismui tiksliai apibrėžti šių argumentų apimties. Nors negalima atmesti to, kad esminės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis remiasi ieškovė, yra nurodytos ieškinyje, vis dėlto svarbu, kad ieškovė jas aprašytų suprantamai ir išsamiai. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas neturi iš visų aplinkybių, kuriomis grindžiama pirmojo pagrindo antra dalis, nustatyti, ar šias aplinkybes taip pat galima naudoti šiam kaltinimui pagrįsti (2006 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Roquette Frères / Komisija*, T-322/01, EU:T:2006:267, 209 punktą). Todėl ši argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina, nepakenkiant analizei, kurią reikia atlikti nagrinėjant pirmojo pagrindo antrą dalį.
- 77 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, ji nepaneigė faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos, pateikdama pakankamų įrodymų, galinčių patvirtinti, kad įstojusios į bylą šalys rinkoje veikė savarankiškai.
- 78 Taigi pirmos dalies antrąjį kaltinimą reikia atmesti, o kartu ir visą šią dalį.

b) Dėl antros dalies, susijusios su Komisijos išvadomis dėl laikotarpio nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d.

- 79 Ieškovė tvirtina, kad įrodymai, kuriais Komisija remiasi ginčijamame sprendime pripažindama ją solidariai atsakinga už jos dukterinėms bendrovėms dėl viso pažeidimo laikotarpio skirtos baudos sumokėjimą, neįrodo, kad ji turėjo galimybę daryti lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims ar kad ją iš tikrųjų darė. Iš esmės ji mano, kad Komisija teisės požiūriu pakankamai neįrodė, jog įstojusios į bylą šalys su ja sudarė vieną ekonominį vienetą, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją.
- 80 Komisija ir įstojusios į bylą šalys nesutinka su šiais argumentais.
- 81 Kaip matyti iš šio sprendimo 42 punkte nurodytos jurisprudencijos, atsakomybė už dukterinės bendrovės elgesį gali tekti patronuojančiai bendrovei, be kita ko, kai, nors ir turėdama savarankišką teisinį subjektiškumą, ši dukterinė bendrovė savarankiškai nesprenžia dėl savo elgesio rinkoje, o iš esmės įgyvendina patronuojančios bendrovės nurodymus, visų pirma atsižvelgiant į ekonominius, organizacinius ir teisinius šių dviejų teisės subjektų ryšius.
- 82 Pagal suformuotą jurisprudenciją, siekiant nustatyti, ar dukterinė bendrovė savarankiškai sprenžia dėl savo elgesio rinkoje, reikia atsižvelgti į visus reikšmingus duomenis apie ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius, kurie sieja šią dukterinę bendrovę su patronuojančiąja bendrove ir kurie gali skirtis, nelygu konkretus atvejis, todėl negali būti išvardyti kaip baigtinis sąrašas (žr. 2016 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ori Martin ir SLM / Komisija*, C-490/15 P ir C-505/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:678, 60 punktą ir nurodytą jurisprudenciją bei *Philips / Komisija*, T-92/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:605, 41 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 83 Tuo atveju, kai patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, nebūtinai ta aplinkybė, jog patronuojančioji bendrovė kurstė dukterinę bendrovę padaryti pažeidimą, ir juo labiau tai, kad patronuojančioji bendrovė dalyvavo darant tą pažeidimą, o būtent tai, kad jos sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, leidžia Komisijai sprendimą, kuriuo skiriamos baudos, adresuoti patronuojančiajai bendrovei (žr. 2016 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ori Martin ir SLM / Komisija*, C-490/15 P ir C-505/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:678, 60 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 84 Taip pat reikia pažymėti, kad, siekdama patronuojančiajai bendrovei inkriminuoti dukterinės bendrovės elgesį, Komisija negali tik konstatuoti, kad patronuojančioji bendrovė turi galimybę daryti lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės elgesiui, bet dar turi patikrinti, ar ši įtaka iš tikrųjų buvo daroma (žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *El du Pont de Nemours / Komisija*, C-172/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:601, 44 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *The Dow Chemical Company / Komisija*, C-179/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:605, 55 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-104/13, EU:T:2015:610, 95 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 85 Atsižvelgiant į tai, kad pagal SESV 263 straipsnį Bendrasis Teismas ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę turi atlikti remdamasis tik tame sprendime nurodytais motyvais, tai, ar patronuojančioji bendrovė iš tikrųjų naudojosi galia duoti nurodymus savo dukterinei bendrovei, turi būti vertinama atsižvelgiant tik į Komisijos sprendime, kuriame atsakomybė už pažeidimą priskiriama patronuojančiajai bendrovei, pateiktus įrodymus. Todėl vienintelis reikšmingas klausimas yra tai, ar atsižvelgiant į minėtus įrodymus pažeidimas buvo įrodytas (žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-104/13, EU:T:2015:610, 98 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 86 Ginčijamame sprendime Komisija priėjo prie išvados, kad ieškovė darė lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims, remdamasi, kaip ji teigia, objektyviais veiksniais ir atsižvelgdama į ieškovę ir *Prysmian* grupę siejančius ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius. Minėto sprendimo 758–781 konstatuojamosiose dalyse aprašyti tokie objektyvūs veiksniai: pirma, galia paskirti įvairių *Prysmian* valdybų narius, antra, galia sušaukti akcininkų susirinkimus ir pasiūlyti atšaukti valdybos narius ar visą valdybą, trečia, faktinis ieškovės atstovavimas *Prysmian* valdyboje, ketvirta, ieškovės atstovų valdyboje valdymo įgaliojimai, penkta, ieškovės vaidmens reikšmė *Prysmian* įsteigtuose komitetuose, šešta, reguliarių informacijos atnaujinimų ir kas mėnesinių ataskaitų gavimas, septinta, priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti lemiamos kontrolės tęsimą po pirminio pasiūlymo pateikimo dienos, ir, aštunta, verslo savininko tipinio elgesio įrodymas.
- 87 Reikia pažymėti, kad, kaip teigia Komisija, šio sprendimo 86 punkte paminėti pirmi šeši objektyvūs veiksniai įrodo, jog ieškovė darė lemiamą įtaką tiek laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos, tiek po šios datos. Kita vertus, du paskutiniai veiksniai susiję tik su pastaruoju laikotarpiu. Tokiomis aplinkybėmis, net jeigu, kiek tai susiję su laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo, Bendrasis Teismas jau konstatavo, kad Komisija teisėtai taikė faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, o ieškovė jos nepaneigė, vis dar reikia išnagrinėti visus veiksnius, kuriais Komisija remiasi ginčijamame sprendime, nes jie taikytini ir laikotarpiu po tos datos.
- 88 Taigi reikia išnagrinėti kiekvieno veiksnio, kurio remiasi Komisija, pagrįstumą, atsižvelgiant į ieškovės argumentus, ir visų pirma remiantis šio sprendimo 81–85 punktuose nurodyta jurisprudencija patikrinti, ar šių veiksnių visuma gali įrodyti tiek ieškovės galią daryti lemiamą įtaką įstojusių į bylą šalių elgesiui rinkoje, tiek faktinį šios įtakos darymą.

1) Dėl galios paskirti įvairių „Prysmian“ valdybų narius ir galios sušaukti akcininkų susirinkimus ir pasiūlyti atšaukti valdybos narius ar visą valdybą

- 89 Ginčijamo sprendimo 758–760 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškina, kad ieškovė turėjo galią paskirti *Prysmian* valdybos narius ir naudojosi ja per visą pažeidimo laikotarpį. Ji priduria, kad ieškovė taip pat turėjo galią sušaukti akcininkų susirinkimus ir per juos pasiūlyti atšaukti valdybos narius ar visą valdybą.
- 90 Ieškovė neginčija ginčijamame sprendime padarytų išvadų, kad turėjo galią paskirti *Prysmian* valdybos narius ir galią sušaukti akcininkų susirinkimus bei atšaukti valdybos narius ar visą valdybą. Kaip pati patvirtino per teismo posėdį, ji taip pat neginčija Komisijos išvadų dėl įvairių *Prysmian* valdybų

konkrečios sudėties pažeidimo laikotarpiu. Kita vertus, ji teigia, kad ši galia nesuteikė jai galimybės faktiškai kontroliuoti valdybos ar daryti lemiamos įtakos komercinei *Prysmian* politikai. Anot jos, Komisija neįrodė, kad ji atliko tokią faktinę kontrolę.

- 91 Pirma, kalbant apie ieškovės galią daryti lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims, konstatuotina, kad galimybė nustatyti bendrovės valdybos sudėtį yra objektyvus veiksnys, savaime lemiantis galimybę kontroliuoti sprendimus, kuriuos gali priimti ši valdyba, taigi atitinkama bendrovė. Iš tiesų valdyba pagal savo pobūdį yra organas, įgaliotas valdyti bendrovę ir jai atstovauti, ir ji, be kita ko, nustato ir prižiūri atitinkamos bendrovės komercinę politiką ir apibrėžia jos vadovų komandą. Kiek tai susiję konkrečiai su *Prysmian*, Komisijos konstatuota ieškovės galia, nors ir netiesiogiai, per fondą GSCP V, skirti visus šios bendrovės valdybų narius leidžia manyti, kad ieškovė turėjo galią kontroliuoti šias valdybas ir sprendimus, kuriuos jos turėjo priimti, vykdydamos savo funkcijas.
- 92 Antra, kalbant apie tai, ar ieškovė iš tikrųjų vykdė šią kontrolę, reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 759 konstatuojamojoje dalyje ir išvadose, padarytose išnagrinėjus šio pagrindo pirmą dalį, ieškovė visiškai kontroliavo balsavimo teises, susietas su *Prysmian* akcijomis, per visą laikotarpį iki pirminio pasiūlymo pateikimo ir kad iki 2007 m. lapkričio mėn. ji taip pat turėjo absoliučią balsų daugumą akcininkų susirinkimuose. Taip ieškovė, kaip ji patvirtino per teismo posėdį, skyrė: iš pradžių 2005 m. gegužės 9 ir 11 d. bendrovių *GSCP Athena Srl* ir *GSCP Athena Energia Srl*, kurios iš esmės tapo atitinkamai *Prysmian* ir *PrysmianCS*, o paskui 2005 m. gruodžio 15 d. ir 2007 m. vasario 28 d. bendrovės *Prysmian* visus valdybos narius.
- 93 Be to, reikia pažymėti, kad, kaip Komisija nurodo ginčijamo sprendimo 759 konstatuojamojoje dalyje, 2007 m. vasario 28 d., t. y. prieš pateikiant pirminį pasiūlymą, valdyba buvo paskirta laikotarpiui iki 2009 m. gruodžio 31 d. ir kad po pirminio pasiūlymo pateikimo dienos ji išliko nepakeista iki pažeidimo pabaigos. Nors šiuo laikotarpiu ieškovė nebeturėjo absoliučios balsavimo teisių, susietų su *Prysmian* akcijomis, kontrolės, tai, kad šios valdybos sudėtis išliko tokia pati, yra požymis, jog ieškovė toliau kontroliavo šią valdybą.
- 94 Be to, tai, kas išdėstyta pirma, patvirtina Komisijos išvada, kurios ieškovė neginčijo, kad ji taip pat turėjo galią sušaukti akcininkų susirinkimą ir pasiūlyti atšaukti valdybos narius ar net visą valdybą. Ši galia parodo, kad ieškovė turėjo galimybę kontroliuoti *Prysmian* valdybas, kurios sekė viena kitą, ir sprendimus, kuriuos šios galėjo priimti. Žinoma, kaip tvirtina ieškovė, vienintelis Komisijos konstatuotas atvejis, kai ieškovė atšaukė paskirtus *Prysmian* valdybos narius, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 760 konstatuojamojoje dalyje, įvyko 2009 m. balandžio 9 d., t. y. po pažeidimo laikotarpio. Vis dėlto, kaip pažymi Komisija, niekas nekliudo į po pažeidimo formalus nutraukimo datos susiklosčiusias faktines aplinkybes dėl jų svarbos atsizvelgti kaip į požymius, reikšmingus siekiant įvertinti pažeidimo laikotarpio aplinkybes. Be to, reikia pabrėžti, kad ieškovė turėjo tokias pačias galias per visą pažeidimo laikotarpį.
- 95 Vadinas, Komisija teisėtai galėjo kaip objektyviais veiksniais remtis ieškovės galia skirti *Prysmian* valdybos narius ir galia pasiūlyti juos atšaukti, siekdama įrodyti, kad ieškovė turėjo galimybę kontroliuoti šią valdybą ir iš tikrųjų ją kontroliavo.
- 96 Vis dėlto ieškovė nesutinka su tuo, kad jos galia skirti *Prysmian* valdybos narius ir pasiūlyti juos atšaukti yra objektyvūs veiksniai, siekiant įrodyti, kad ji iš tikrųjų kontroliavo šią valdybą. Pirma, ji teigia, kad Komisija privalėjo papildomai įrodyti, kaip konkrečiai ieškovė kontroliavo *Prysmian* valdybos narius. Šiuo atžvilgiu ji remiasi 2012 m. kovo 6 d. Sprendimu *FLS Plast / Komisija* (T-64/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:102).
- 97 Šiuo aspektu reikia priminti, kad 2012 m. kovo 6 d. Sprendimas *FLS Plast / Komisija* (T-64/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:102), kuriuo Bendrasis Teismas iš dalies panaikino nagrinėjamą sprendimą, susijęs su patronuojančiąja bendrove, kuriai priklausė 60 % dukterinės bendrovės kapitalo, o likę 40 % priklausė trečiajai bendrovei. Bendrasis Teismas, pirma, pažymėjo, kad patronuojančiosios

bendrovės vykdomos kontrolės negalima preziumuoti, nes 40 % akcijų paketas taip pat galėjo leisti trečiajai bendrovei daryti įtaką dukterinės bendrovės elgesiui. Todėl Komisija turėjo įrodyti, kad būtent ši ieškovė vienašališkai darė lemiamą įtaką. Antra, Bendrasis Teismas priėjo prie išvados, kad Komisija nepateikė paaiškinimų dėl patronuojančiosios bendrovės atstovų dukterinės bendrovės valdyboje galių, todėl nebuvo įrodyta, jog šie atstovai turėjo galią faktiškai kontroliuoti visą valdybą dalį pažeidimo laikotarpiu (2012 m. kovo 6 d. Sprendimo *FLS Plast / Komisija*, T-64/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:102, 39 ir 43 punktai).

- 98 Taigi bylos faktinės aplinkybės, dėl kurių buvo priimtas 2012 m. kovo 6 d. Sprendimas *FLS Plast / Komisija* (T-64/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:102), skiriasi nuo šio atvejo, kuriuo ieškovė turėjo galimybę naudotis visomis balsavimo teisėmis, susietomis su *Prysmian* akcijomis, laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos ir netgi po jos ir, kaip ieškovė patvirtino per teismo posėdį, nebuvo jokio kito didelį akcijų paketą turinčio akcininko, kuris taip pat galėtų daryti įtaką šios dukterinės bendrovės elgesiui. Todėl ieškovė neturi pagrindo remtis šiuo sprendimu, teigdama, kad Komisija privalėjo papildomai įrodyti, kaip konkrečiai ji kontroliavo *Prysmian* valdybos narius.
- 99 Antra, ieškovė tvirtina, kad pirmosios 2005 m. gruodžio 15 d. sudarytos *Prysmian* valdybos narius iš tikrųjų skyrė B., kuris tuo metu buvo *Pirelli Cavi e Sistemi Energia* generalinis direktorius, o vėliau tapo *Prysmian* generaliniu direktoriumi.
- 100 Vis dėlto, kaip nurodo tiek Komisija, tiek įstojusios į bylą šalys, konstatuotina, kad šio teiginio nepagrindžia jokie ieškovės pateikti įrodymai, visų pirma nurodytas 2007 m. vasario 20 d. elektroninis laiškas, todėl jį reikia atmesti. Be to, net jeigu B. iš tikrųjų siūlė kandidatus į *Prysmian* valdybos narius, ieškovė neturi pagrindo teigti, kad B., o ne ji pati juos pasirinko ir paskyrė. Galiausiai, nors ieškovė teigia, kad tai, jog B. buvo *Pirelli Cavi e Sistemi Energia* generalinis direktorius prieš šią bendrovę įsigyjant fondui *GSCP V*, įrodo, kad *Prysmian* rinkoje elgėsi savarankiškai laikydamasi savo vadovų nurodymų, reikia pažymėti, jog, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 781 konstatuojamosios dalies, B. buvo vienintelis *Prysmian* valdybos narys, kurį *Pirelli Cavi e Sistemi Energia* įdarbino prieš ją įsigyjant fondui *GSCP V*. Pagal jurisprudenciją aplinkybė, kad bendrovė, įsigydama tam tikrą bendrovę, pakeičia dalį jos valdybos narių, yra požymis, jog ši bendrovė daro faktinę lemiamą įtaką įsigytos bendrovės elgesiui (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *PROAS / Komisija*, T-497/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:438, 176 punktą).
- 101 Trečia, ieškovė pabrėžia, kad *Prysmian* valdyba rinkdavosi tik kas ketvirtį, o tai, anot jos, patvirtina, jog šios bendrovės valdymą kontroliavo vadovų komanda, o ne valdyba. Vis dėlto šis teiginys, susijęs su valdybos susirinkimų reguliarumu ar dažniu, negali paneigti to, kad valdyba yra organas, kuris, vykdydamas savo funkcijas, sprendžia dėl vadovų komandos sudėties ir funkcijų. Be to, ieškovė nepateikia jokių konkrečių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad vykdydamas kasdieninį bendrovės administravimą B., kaip generalinis direktorius, buvo, kaip teigia ieškovė, visiškai nepriklausomas nuo šios valdybos. Todėl šį ieškovės teiginį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 102 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad galia skirti valdybos narius ir galia sušaukti visuotinius akcininkų susirinkimus bei pasiūlyti jiems atsaukti valdybos narius yra objektyvūs veiksniai, parodantys, jog ieškovė galėjo daryti ir iš tikrųjų darė lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims.

2) Dėl faktinio ieškovės atstovavimo „Prysmian“ valdyboje

- 103 Ginčijamo sprendimo 761 ir 762 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymi, kad ieškovė užsitikrino, kad jai būtų tiesiogiai atstovaujama kiekvienoje *Prysmian* valdyboje, paskirdama valdybos narius, su kuriais ji palaikė ryšius [konfidencialu]. Anot jos, šie nariai visada sudarė mažiausiai 50 % įvairių *Prysmian* valdybų narių. Ji priduria, kad tam tikrais atvejais su ieškove susijusiems valdybos nariams priklausė lemiami balsai, o tai ieškovei leido išlaikyti faktinę valdybos sprendimų kontrolę.

- 104 Ieškovė ginčija šį teiginį, visų pirma tvirtindama, kad valdybos nariai, kuriuos Komisija nurodė kaip jos darbuotojus, iš tikrųjų buvo PIA valdybos nariai ir kad juos buvo įdarbinusi su ieškove „susijusi“ bendrovė, būtent *GS Services Ltd.* Toliau ji teigia, kad kiti valdybos nariai buvo nepriklausomi ir Komisija neįrodė, jog jie nesilaikė savo nepriklausomumo išpareigojimų ar savo, kaip patikėtinių, pareigų. Galiausiai ji tvirtina, kad, priešingai, nei Komisija konstatavo ginčijamame sprendime, jai niekada neatstovavo ne mažiau kaip 50 % *Prysmian* valdybos narių.
- 105 Su šiuo atžvilgiu pateiktais ieškovės argumentais negalima sutikti. Iš tiesų pirma, reikia konstatuoti, kad valdybos nariai, kuriuos ieškovė vadina „PIA valdybos nariais“, įdarbintais *GS Services*, buvo ir ieškovės darbuotojai, nes, kaip paaiškino Komisija [*konfidencialu*].
- 106 Antra, kalbant apie Komisijos išvadą, kad per visą pažeidimo laikotarpį ieškovė palaikė ryšius su ne mažiau kaip 50 % *Prysmian* viena paskui kitą sekusių valdybų narių, tiesa, kad, kaip teigia ieškovė, PIA valdybose ji daugiausiai turėjo 43 % balsų (iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos) ir apie 33 % (po šios datos). Vis dėlto ginčijamo sprendimo 761 ir 762 konstatuojamosiose dalyse ir jų išnašose Komisija pateikia įrodymų (ieškovė neįrodo priešingai), kad ieškovė palaikė šiuos ryšius su valdybos nariais, ji kalba ne tik apie PIA valdybos narius, bet ir apie narius, su kuriais ieškovė palaikė kitokius ryšius, visų pirma [*konfidencialu*].
- 107 Šiuo aspektu reikia priminti, jog Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog išvada, kad egzistuoja ekonominis vienetas, kurį sudaro patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė, gali būti daroma atsižvelgiant ne tik į formalius šių bendrovių tarpusavio ryšius, bet ir neformaliai, be kita ko, į tai, kad teisės subjektus, sudarančius tokį ekonominį vienetą, tiesiog sieja asmeniniai ryšiai (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Komisija / Stichting Administratiekantor Portielje*, C-440/11 P, EU:C:2013:514, 68 punktą).
- 108 Taigi atsižvelgiant tiek į PIA valdybos narius, tiek į narius, su kuriais ieškovė palaikė kitokius ryšius, visų pirma dėl [*konfidencialu*] Komisijos išvada, kad ieškovė užsitikrino, jog jai atstovautų ne mažiau kaip 50 % valdybos narių per visą atitinkamą laikotarpį, yra pagrįsta. Be to, nors ieškovė teigia, kad valdybos nariai, su kuriais ji palaikė šiuos kito tipo ryšius, buvo nepriklausomi administratoriai, konstatuotina, kad, kaip matyti iš ieškovės prie ieškinio pridėto atsakymo į 2013 m. kovo 13 d. Komisijos prašymą pateikti informacijos, toks statusas buvo grindžiamas tik pačios *Prysmian* valdybos vertinimu. Vien aplinkybė, kad ši valdyba tam tikrus savo narius laikė nepriklausomais ar net paskelbė tokį vertinimą savo įmonės valdymo ataskaitose, kaip teigia ieškovė, savaime negali paneigti Komisijos išvados, kad šie nariai iš tikrųjų nenutraukė ryšių su ieškove.
- 109 Vadinas, Komisija teisėtai galėjo kaip objektyviu veiksniu remtis faktiniu atstovavimu ieškovei *Prysmian* valdyboje, siekdama įrodyti, kad ieškovė turėjo galimybę daryti ir iš tikrųjų darė lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims.

3) Dėl ieškovės atstovų valdyboje valdymo įgaliojimų

- 110 Ginčijamo sprendimo 763 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškina, jog ieškovė taip pat užsitikrino, kad jos atstovai valdyboje turėtų kuo didesnius valdymo įgaliojimus. Konkrečiai kalbant, ji pažymi, kad, pirma, 2005 m. gruodžio 15 d. ir 2007 m. gegužės 16 d. keturi PIA valdybos nariai buvo paskirti *Prysmian* „valdančiaisiais administratoriais“, o tai reiškė deleguotuosius įgaliojimus, susijusius su šios bendrovės įprastos veiklos valdymu, įskaitant kasdieninių administravimo aktų pasirašymą. Antra, ji pažymi, kad nors 2007 m. sausio 16 d., rengiant pirminį viešą pasiūlymą, valdančiųjų administratorių įgaliojimai buvo atšaukti, du PIA valdybos nariai buvo paskirti į „strateginį komitetą“, kurį iš viso sudarė trys nariai. Ji pripažįsta, kad šis komitetas neturėjo balsavimo ar veto teisių, tačiau pabrėžia, jog jis atliko esminį vaidmenį paremdamas valdybą dėl strateginių ir komercinių *Prysmian* klausimų. Galiausiai ji pažymi, kad šis komitetas buvo panaikintas 2010 m. gegužės mėn., iš karto po to, kai ieškovė perleido visas *Prysmian* akcijas.

- 111 Ieškovė nesutinka su šiais Komisijos argumentais. Ji teigia, kad, pirma, įrodymų, pateiktų dėl PIA valdančiųjų administratorių, nešališkas nagrinėjimas rodo, jog jie neatliko jokio vaidmens formuojant *Prysmian* komercinę politiką iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos. Antra, ji nurodo, kad strateginis komitetas neatliko jokio esminio vaidmens formuojant *Prysmian* komercinę politiką ir kad tai buvo paprasčiausias konsultacinis organas. Anot jos, be to, joks įrodymas nepatvirtina, kad PIA valdybos nariai, priklausydami šiam komitetui, darė lemiamą įtaką komercinei *Prysmian* politikai.
- 112 Kalbant apie pirmąjį ieškovės teiginį, iš esmės susijusį su laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo, visų pirma konstatuotina, kad įrodymai, kuriais Komisija remiasi ginčijamame sprendime, be kita ko, 1142–1145 išnašose, aiškiai ir nedviprasmiškai patvirtina, jog trys PIA valdybos nariai buvo paskirti *Prysmian* valdančiaisiais administratoriais, kurių iš viso buvo keturi.
- 113 Iš ieškinio priedų matyti, kad remdamiesi įgaliojimais, deleguotais šiems valdantiesiems administratoriams, PIA valdybos nariai kišosi į *Prysmian* kasdienių reikalų tvarkymą. Konkrečiai kalbant, jie reiškė savo nuomonę, be kita ko, dėl prašymo leisti atidaryti filialą Katare, dėl paskyrimų į *Prysmian* dukterinių bendrovių valdybas ir dėl klausimų, susijusių su įdarbinimu toje bendrovėje.
- 114 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės teiginį, kad PIA valdybos nariai neatliko jokio vaidmens formuojant *Prysmian* komercinę politiką iki pirminio pasiūlymo pateikimo, reikia atmesti. Be to, nors ieškovė teigia, kad daugeliu atvejų atitinkamus sprendimus jau buvo priėmusi *Prysmian* valdyba, pakanka priminti, jog pagal jurisprudenciją tai, kad patronuojančioji bendrovė ar jos atstovai turi patvirtinti šiuos pasiūlymus, taigi turi teisę jų nepatvirtinti ir nuo jų nukrypti, būtent rodo lemiamą įtaką (2013 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *HSE / Komisija*, T-399/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:647, 84 punktą).
- 115 Kalbant apie antrą ieškovės teiginį, susijusį su laikotarpiu po pirminio pasiūlymo pateikimo, konkrečiai – su strateginiu komitetu, iš pradžių reikia pažymėti, jog ieškovė neginčija to, kad šis komitetas iš tikrųjų sudarė trys nariai, iš kurių du buvo PIA valdybos nariai. Kiek tai susiję su šio komiteto funkcijomis, iš ieškinio priedų matyti, kad jam formaliai buvo pavesta nagrinėti *Prysmian* finansus ir investicijas, taip pat užtikrinti jos finansavimą ir padėti valdybai vykdyti funkcijas. Konkrečiau kalbant, 2008 m. liepos 16 d. jo susirinkimo dienotvarkė rodo, kad jis nagrinėjo komercinės strategijos klausimus, įskaitant investicijas Brazilijoje, Kinijoje, Tunise, Italijoje ir Rusijoje.
- 116 Taigi, nors, kaip pati Komisija pripažįsta ginčijamame sprendime, strateginis komitetas neturėjo įgaliojimų priimti sprendimų, tai nereiškia, kad, kaip teigia ieškovė, jis neatliko jokio vaidmens priimant strateginius *Prysmian* sprendimus.
- 117 Ieškovė tvirtina, kad PIA valdybos nariai strateginiame komitete pateikė tik ribotus patarimus trumpuose elektroniniuose laiškuose, susijusius su jų profesine investavimo patirtimi, ir tai visada darė vadovų iniciatyva ar prašymu. Tačiau, kaip teigia Komisija, šie elektroniniai laišškai yra įrodymai, kad į PIA valdybos narius nuolat buvo kreipiamasi dėl strateginių sprendimų, įskaitant potencialių investicijų klausimus, ir kad jie aktyviai dalyvavo priimant sprendimus dėl *Prysmian* komercinės politikos.
- 118 Galiausiai, nors ieškovė teigia, kad būtent B., kaip *Prysmian* generalinis direktorius, ir jos vadovų komanda nustatydavo strateginio komiteto sudėtį, pakanka pažymėti, kad šio teiginio nepagrindžia jos nurodytas 2007 m. vasario 20 d. elektroninis laiškas.
- 119 Vadinas, Komisija pagrįstai galėjo daryti išvadą, kad iš pradžių laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos PIA valdybos narių valdymo įgaliojimai, paskui jų vaidmuo strateginiame komitete yra papildomi objektyvūs veiksniai, įrodantys, kad ieškovė turėjo galią daryti lemiamą įtaką įstojuosiu į bylą šalių elgesiui rinkoje ir kad ji ją iš tikrųjų darė per visą pažeidimo laikotarpį.

4) Dėl ieškovės vaidmens „Prysmian“ įsteigtuose komitetuose reikšmės

- 120 Ginčijamo sprendimo 764 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymi, kad PIA valdybos nariai taip pat atliko svarbų vaidmenį kituose *Prysmian* komitetuose, įsteigtuose 2005 m. gruodžio 15 d., t. y. darbo užmokesčio komitete ir vidaus kontrolės komitete. Anot jos, pirmasis komitetas nagrinėjo, be kita ko, darbo užmokesčio klausimus ir jam iki 2007 m. vasario 28 d. priklausė du PIA valdybos nariai (iš viso jį sudarė trys nariai); antrasis nagrinėjo, be kita ko, apskaitos dokumentų atitikties galiojantiems teisės aktams klausimus ir jam priklausė vienas PIA valdybos narys (iš visų jį sudarė du nariai).
- 121 Ieškovė pripažįsta, kad PIA valdybos nariai dalyvavo šiuose komitetuose, tačiau tvirtina, jog ši aplinkybė neįrodo, kad ji darė lemiamą įtaką *Prysmian*. Be to, ji pabrėžia, kad nuo 2007 m. vasario 28 d. tik vienas PIA valdybos narys dalyvavo šiuose komitetuose, visų pirma darbo užmokesčio komitete.
- 122 Kalbant apie darbo užmokesčio komitetą, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, kadangi šis komitetas gali nustatyti dukterinės bendrovės vadovų darbo užmokesčius, tai, kad šiame komitete daugumą sudaro PIA valdybos nariai, kaip buvo iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos, iš tikrųjų gali įrodyti, kad patronuojančioji bendrovė daro lemiamą įtaką savo dukterinei bendrovei. Vis dėlto Komisija šios aplinkybės negali panaudoti kaip lemiamos įtakos požymio laikotarpiu po šios datos, nes tarp trijų to komiteto narių buvo tik vienas PIA valdybos narys.
- 123 Kiek tai susiję su vidaus kontrolės komitetu, Komisijos argumentas taip pat nepagrįstas. Kadangi šiuo atveju komitetas atliko tik tokias užduotis, kaip apskaitos dokumentų kontrolė, tikrinimas ir pagalba rengiant balanso ataskaitas, negalima daryti išvados, kad šis komitetas leido ieškovei kontroliuoti dukterinės bendrovės komercinę politiką. Be to, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 764 konstatuojamosios dalies, po 2007 m. vasario 28 d. nė vienas PIA valdybos narys nepriklausė šiam komitetui, todėl ši aplinkybė bet kuriuo atveju negali pagrįsti to, kad buvo daroma lemiamą įtaka laikotarpiu po pirminio pasiūlymo pateikimo.
- 124 Vadinasi, Komisija negalėjo atsižvelgti į PIA valdybos narių dalyvavimą darbo užmokesčio ir vidaus kontrolės komitetuose, kaip į objektyvų veiksnį, galintį patvirtinti tai, kad per visą pažeidimo laikotarpį ieškovė galėjo daryti lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims ir ją iš tikrųjų darė.

5) Dėl reguliarių informacijos atnaujinimų ir kas mėnesinių ataskaitų gavimo

- 125 Ginčijamo sprendimo 765 konstatuojamojoje dalyje Komisija kalba apie tai, kad per visą pažeidimo laikotarpį PIA valdybos nariai gaudavo reguliarius informacijos atnaujinimus ir kas mėnesines ataskaitas.
- 126 Anot ieškovės, šios ataskaitos neturi reikšmės vertinant tai, ar ji darė lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims, nes buvo parengtos ne jai; jomis buvo siekiama supažindinti visuomenę su įmonės rezultatais. Be to, ji tvirtina, kad ataskaitomis buvo siekiama tik sudaryti galimybę PIA valdybos nariams susipažinti su investicijų bendrovėje *Prysmian* rezultatais ir iš jų nebuvo reikalaujama jokio indėlio.
- 127 Reikia priminti, kad, kaip teigia Komisija, Bendrojo Teismo jurisprudencijoje jau buvo nustatyta, jog ataskaitomis dukterinės bendrovės valdyba, kurios dauguma narių yra patronuojančiosios bendrovės atstovai, gali būti reguliariai informuojama apie šios dukterinės bendrovės komercinę veiklą (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *HSE / Komisija*, T-399/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:647, 93 punktą). Todėl priešingą ieškovės teiginį reikia atmesti.

- 128 Be to, reikia pažymėti, kad atitinkamomis kasmėnesinėmis ataskaitomis PIA valdybos nariai buvo reguliariai informuojami apie *Prysmian* komercinę veiklą. Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 1157 išnašoje nurodytų pavyzdžių, jie gaudavo informaciją apie šios bendrovės komercinę veiklą elektros kabelių sektoriuje, susijusią su finansais, energetika, telekomunikacijomis, sandoriais, žmogiškaisiais ištekliais, logistika, pirkimų ir produktų vystymu ir kokybe.
- 129 Taigi, remiantis tuo, kas išdėstyta šio sprendimo 110–119 punktuose, taip pat atsižvelgiant į ieškovės galią skirti įvairių *Prysmian* valdybų narius ir į deleguotuosius įgaliojimus, kuriuos turėjo PIA valdybos nariai, darytina išvada, kad reguliarių atnaujinimų ir kasmėnesinių ataskaitų gavimas yra papildomas veiksnys, parodantis, kad ieškovė buvo reguliariai informuojama apie dukterinės bendrovės komercinę strategiją, o tai gali patvirtinti, kad jos sudarė ekonominį vienetą.

6) *Dėl priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti lemiamos kontrolės išlaikymą po pirminio pasiūlymo pateikimo dienos*

- 130 Ginčijamo sprendimo 766–770 konstatuojamosiose dalyse Komisija tvirtina, kad ieškovė ėmėsi priemonių, siekdama užtikrinti, jog netgi pateikus pirminį viešą pasiūlymą ji turėtų galimybę daryti lemiamą įtaką *Prysmian*. Anot Komisijos, buvo imtasi tokių keturių priemonių:
- visų pirma 2007 m. vasario 28 d. ieškovė, kaip vienintelė netiesioginė akcininkė, paskyrė valdybą, kuri valdė *Prysmian* iki 2009 m. balandžio 9 d.; taip ieškovė galėjo išvengti naujos valdybos paskyrimo iškart po to, kai 2007 m. gegužės mėn. buvo pateiktas pirminis viešas pasiūlymas,
 - toliau ieškovė per 2007 m. sausio 16 d. įvykusį *Prysmian* akcininkų susirinkimą pakeitė šios bendrovės įstatus, sukurdamą, be kita ko, laikinojo sąrašo sistemą naujiems valdybos nariams paskirti (Komisija paaiškina, kad šia sistema ieškovė galėjo užsitikrinti, jog turėdama mažiau akcijų ateityje galės skirti mažiausiai penkis valdybos narius iš šešių ir taip išlaikys *Prysmian* kontrolę),
 - be to, 2007 m. lapkričio 12 d. 9,9 % *Prysmian* akcijų buvo parduota *Taihan Electric Wire*, o 2007 m. lapkričio 6 d. laiške pastaroji bendrovė išpareigojo *Prysmian* neįsigyti daugiau kaip 10 % viso jos kapitalo, nesinaudoti balsavimo teisėmis *Prysmian* akcininkų susirinkimuose, įskaitant tuos atvejus, kai tarpininkauja kitos *Taihan* grupės bendrovės, kiek tai susiję su daugiau kaip 10 % akcijų, turinčių balsavimo teises, ir nesiūlyti jokių kandidatų į *Prysmian* valdybos narius ar įstatuose numatytus auditorius (anot Komisijos, šie išpareigojimai, visų pirma paskutinysis, ieškovei garantavo, kad antroji *Prysmian* akcininkė neturės galimybės pateikti laikinojo sąrašo ar skirti savo atstovų į *Prysmian* valdybą),
 - galiausiai yra aiškių nuorodų, susijusių su tuo, kad ieškovė turėjo daugumą akcijų pateikus pirminį viešą pasiūlymą, be kita ko, 2007 m. gruodžio 19 d. valdybos susirinkimo protokole.
- 131 Ieškovė tvirtina, kad, nepaisant ginčijamame sprendime pateiktų teiginių, Komisija neįrodė, jog ji sudarė vieną ekonominį vienetą su įstojusiomis į bylą šalimis, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, laikotarpiu po pirminio pasiūlymo pateikimo. Visų pirma ji mano, kad Komisija padarė teisės klaidą, nes pripažino atsakingą patronuojančiąją bendrovę, turinčią beprecedentę kapitalo dalį. Toliau ji tvirtina, kad 2007 m. vasario mėn. atliktas *Prysmian* valdybos paskyrimas nesuteikė jai šios bendrovės kontrolės. Be to, ji pažymi, kad laikinojo sąrašo sistemą buvo nuspręsta taikyti pateikiant pirminį viešąjį pasiūlymą. Anot jos, taip pat negalima neatsižvelgti į *Taihan Electric Wire* investicijas.
- 132 Šiuo aspektu, pirma, reikia atmesti ieškovės teiginį, kad Komisija suklydo, pripažindama ją solidariai atsakinga už dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą, kai ieškovės turėta tų bendrovių akcijų dalis, anot jos, buvo beprecedentė. Pakanka priminti, kad pagal jurisprudenciją mažiau nei pusės akcijų valdymas patronuojančiajai bendrovei gali leisti daryti faktinę lemiamą įtaką jos dukterinės

bendrovės elgesiui rinkoje, jeigu šiai daliai priskiriama daugiau teisių, nei paprastai turi kontrolinio akcijų paketo neturintys akcininkai, kad galėtų apsaugoti savo finansinius interesus, kurios, nagrinėjamos pagal teisinio ar ekonominio pobūdžio sutampančių požymių visumos metodą, leidžia įrodyti, kad dukterinės bendrovės elgesiui rinkoje buvo daroma lemiamą įtaka (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Fuji Electric / Komisija*, T-132/07, EU:T:2011:344, 183 punktą ir 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-104/13, EU:T:2015:610, 97 punktą).

- 133 Antra, kalbant apie ieškovės argumentą, kad 2007 m. vasario 28 d. atliktas valdybos paskyrimas nesuteikė jai kontrolės, reikia priminti, kad, kaip buvo išdėstyta šio sprendimo 93 punkte, tą dieną, t. y. prieš pateikiant pirminį pasiūlymą, suformuota valdyba buvo paskirta laikotarpiui iki 2009 m. gruodžio 31 d. ir kad ji išliko nepakitusi pateikus pirminį pasiūlymą ir netgi pabaigus daryti pažeidimą. Nors šiuo laikotarpiu ieškovė nebeturėjo absoliučios balsavimo teisių, susietų su įstojusių į bylą šalių akcijomis, kontrolės, tai, kad šios valdybos sudėtis išliko tokia pati, yra požymis, jog ieškovė toliau kontroliavo šią valdybą ir pateikus pirminį viešą pasiūlymą.
- 134 Trečia, kalbant apie su laikinojo sąrašo sistema susijusį ieškovės teiginį, kad ši sistema buvo sukurta laikantis įsipareigojimų pagal biržoje kotiruojamų bendrovių elgesio kodeksą, reikia pažymėti, jog ieškovė neginčija Komisijos išvados, kad ši sistema leido užsitikrinti, jog turėdama mažiau akcijų ji galės skirti mažiausiai penkis iš šešių *Prysmian* valdybos narių. Kadangi neturi reikšmės tai, ar ši sistema buvo sukurta ieškovės iniciatyva, ar ji yra nustatyta galiojančiuose teisės aktuose, reikia patvirtinti Komisijos išvadą, kad minėta sistema leido ieškovei išlaikyti *Prysmian* valdybos kontrolę pateikus pirminį viešą pasiūlymą. Be to, net jeigu ieškovė nepasinaudojo šia sistema per pažeidimo laikotarpį, reikia pažymėti, kad ji nebuvo reikalinga, nes, kaip jau buvo pažymėta, 2007 m. vasario 28 d. ieškovės paskirta valdyba išliko nepakeista ir po to, kai pažeidimas buvo baigtas daryti.
- 135 Ketvirta, kiek tai susiję su 2007 m. lapkričio 12 d. *Taihan Electric Wire* investicijomis, pažymėtina, jog nors ieškovė teigia, kad jos nesutrukdė minėtai bendrovei naudotis savo teisėmis, konstatuotina, kad įsipareigojimas nesiūlyti savo kandidatų į valdybą, nurodytas 2007 m. lapkričio 6 d. laiško, pridėto prie ieškinio, 2 punkte, buvo skirtas tam, kad ši bendrovė neturėtų galimybės dalyvauti sudarant valdybą. Be to, priešingai nei teigia ieškovė, šiam įsipareigojimui nebuvo nustatyta sąlygos, kad bendrovė turimą *Prysmian* akcijų paketą turi padidinti iki daugiau kaip 10 %. Tokiomis aplinkybėmis Komisija padarė teisingą išvadą, kad dėl šio įsipareigojimo ieškovė išlaikė *Prysmian* valdybos kontrolę, nes antra pagal dydį bendrovės akcininkė atsisakė teisės daryti įtaką šios valdybos sudėčiai.
- 136 Penkta, kalbant apie aiškią nuorodą į ieškovės kontrolę, kuri, anot Komisijos, pateikta 2007 m. gruodžio 19 d. valdybos susirinkimo protokole, pakanka pažymėti, kad iš tiesų tas dokumentas įrodo, jog vertindamas perleidimą bendrovei *Taihan Electric Wire* vienas iš PIA valdybos narių pareiškė, kad „[konfidencialu]“. Be to, nors ieškovė kvestionuoja šio dokumento įrodomąją galią, reikia pažymėti, kad tai yra oficialus protokolas, skirtas išdėstyti šio susirinkimo dalyvių pastaboms, kurias jie norėjo įtraukti, o ieškovė nepateikė priešingų įrodymų.
- 137 Vadinasi, Komisija teisingai nustatė, kad yra keturios priemonės, patvirtinančios, jog ieškovė buvo išlaikiusi *Prysmian* kontrolę po pirminio pasiūlymo pateikimo, t. y. po to, kai ji jau nebeturėjo balsavimo teisių, susietų su šios bendrovės akcijomis, daugumos.

7) Dėl verslo savininko tipinio elgesio įrodymo

- 138 Ginčijamo sprendimo 771 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtina, kad įrodymai rodo, jog netgi 2007 m. pabaigoje, kai ieškovei netiesiogiai priklausė 31,69 % *Prysmian* akcijų, ji, kaip verslo savininkė, pirmenybę teikė *Prysmian* ir kitų ieškovės dukterinių bendrovių kryžminiems pardavimams. To sprendimo 1165 išnašoje ji pateikia nuorodą į elektroninius laiškus, kuriais 2007 m. gruodžio 20 d. pasikeitė O. ir B., 2008 m. sausio 2 d. O. elektroninį laišką ir 2008 m. sausio 30 d. S. elektroninį laišką.

- 139 Ieškovė nesutinka su Komisijos teiginiais ir nurodo, kad nagrinėjama elektroniniais laiškais O., kaip PIA valdantysis administratorius, paprasčiausiai atkreipė *Prysmian* dėmesį į komercines galimybes ir nurodė, su kuriuo asmeniu reikia susisiekti Norvegijos bendrovėje. Anot jos, Komisija klaidingai teigia, jog šie laišakai buvo susiję su kryžminiais pardavimais grupės viduje, ir neįrodo, kad pasikeitimas laiškais lėmė vėlesnius kontaktus ar kad šie laišakai parodo spaudimą *Prysmian* pasinaudoti šiomis galimybėmis.
- 140 Kiek tai susiję su nagrinėjamų elektroninių laiškų turiniu, iš atsiliepimo priedų matyti, kad šiais laiškais O. kreipėsi į *Prysmian*, informuodamas apie tai, kad ieškovė įsigijo naują bendrovę, teikiančią Norvegijoje televizijos paslaugas, ir siūlydamas padėti užmegzti kontaktus su ta bendrove siekiant parduoti elektros kabelius. O. taip pat pasiūlė tokią pagalbą dėl bendrovės, kurią ieškovė turi Jungtinėse Amerikos Valstijose.
- 141 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, iš nagrinėjamų elektroninių laiškų matyti, kad rinkoje veikiančios įmonės manė, jog dėl galimo elektros kabelių pardavimo verta susisiekti su ja, o ne tiesiogiai su *Prysmian* grupe, o tai parodo, kad ji yra tos grupės kontaktinis asmuo. Nors, kaip teigia ieškovė, šiuose laiškuose ji neduoda nurodymų užmegzti šiuos kontaktus ir jie nėra sisteminiai, Komisija nesuklydo į savo analizę įtraukdama juos kaip veiksnį, galintį įrodyti, kad ieškovė dalyvavo *Prysmian* komercinėje veikloje.
- 142 Tokiomis aplinkybėmis Komisija pagrįstai galėjo remtis nagrinėjama elektroniniais laiškais, visų pirma tais, kuriais 2007 m. gruodžio 20 d. pasikeitė O. ir B., kaip veiksniumi, įrodančiu, kad ieškovė darė lemiamą įtaką *Prysmian*.

8) Dėl įrodymų, kuriais remiamasi ginčijamame sprendime, visumos vertinimo

- 143 Iš šio sprendimo 89–142 punktų matyti, jog Komisija galėjo pagrįstai teigti, kad ieškovė darė lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims dėl, pirma, jos galios skirti įvairių *Prysmian* valdybų narius, antra, galios sušaukti akcininkų susirinkimus ir pasiūlyti atšaukti valdybos narius ar visą valdybą, trečia, PIA valdybos narių deleguotųjų įgaliojimų ir jų dalyvavimo strateginiame komitete, ketvirta, reguliarių informacijos atnaujinimų ir kasmėnesinių ataskaitų gavimo, penkta, Komisijos išvardytų priemonių, skirtų užtikrinti ieškovės lemiamos kontrolės tęsimui pateikus pirminį viešą pasiūlymą ir, šešta, įrodymų, kad ieškovė veikė kaip verslo savininkė. Tokiomis aplinkybėmis atlikus išsamų patikrinimą konstatuotina, kad Komisija, nepadarydama klaidos, galėjo priėti prie išvados, jog ieškovė darė lemiamą įtaką ne tik iki pirminio pasiūlymo pateikimo, bet ir per visą laikotarpį nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d.
- 144 Taigi pirmojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

c) Dėl trečios dalies, susijusios su Komisijos išvada, kad ieškovė iš esmės nebuvo paprasčiausia investuotoja

- 145 Ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai priėjo prie išvados, jog fondas *GSCP V* investavo *Prysmian* grupėje kaip paprasčiausia investuotoja. Ji nurodo, kad šis fondas įsigijo *Prysmian* akcijų veikiant akcininkams, o ne administratoriams ar strategams. Todėl negali būti pripažinta jos, kaip patronuojančiosios bendrovės, atsakomybė.
- 146 Konkrečiai kalbant, ieškovė pažymi, kad fondas *GSCP V* neturėjo nei kompetencijos, nei išteklių lemti *Prysmian* grupės elgesį rinkoje, kad šio fondo įkūrėja PIA neturėjo įgaliojimų valdyti portfeliui priklausančių bendrovių, kad *Prysmian* vadovų komanda, kurią suformavo buvusi šios bendrovės savininkė, toliau valdė jos komercinę veiklą, kad PIA valdybos nariai buvo profesionalūs investuotojai, kurie turėjo tiesiog prižiūrėti investicijas, kad ji neturėjo paskatų kontroliuoti *Prysmian*, kaip matyti iš

investuoto kapitalo atsiėmimo, kurį ji įvykdė iš karto po įsigijimo, ir kad *Prysmian* grupė išorėje nebuvo suvokiama kaip priklausanti grupei, kurios patronuojančioji bendrovė yra ieškovė, ir nebuvo įtraukta į tą grupę apskaitos tikslais.

- 147 Be to, ieškovė teigia, kad, priešingai, nei Komisija nurodė ginčijamame sprendime, priemonės, kurių ji ėmėsi dėl *Prysmian* grupės, nėra identiškos verslo grupės kontroliuojančiosios bendrovės priemonėms.
- 148 Galiausiai ieškovė priekaištauja Komisijai dėl to, kad ši manė, jog ekonominė nauda, kurią gavo iš savo investicijų, įrodo, kad ji nebuvo investuotoja.
- 149 Komisija ir įstojusios į bylą šalys nesutinka su šiais argumentais.
- 150 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje ieškovė, be kita ko, ginčija išvadas, Komisijos išdėstytas ginčijamo sprendimo 773–781 konstatuojamosiose dalyse, kuriose ji atsako į argumentus, ieškovės pateiktus per administracinę procedūrą, siekiant įrodyti, kad jos elgesys *Prysmian* grupės atžvilgiu atitinka paprasčiausio investuotojo elgesį.
- 151 Pagal jurisprudenciją atsakomybės už dukterinės bendrovės padarytą pažeidimą priskyrimas jos patronuojančiajai bendrovei nėra taikomas paprasčiausiems investuotojams, t. y. investuotojo, kuris turi bendrovės akcijų siekdamas gauti pelno, tačiau visiškai nedalyvauja ją valdant ir kontroliuojant, atveju (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *I. garantovaná / Komisija*, T-392/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:674, 50–52 punktus). Vis dėlto buvimas „paprasčiausiu investuotoju“ yra ne teisinis kriterijus, bet aplinkybės, kai patronuojančioji bendrovė gali paneigti faktinės lemiamos įtakos prezumpciją, pavyzdys (šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:262, 75 punktą).
- 152 Iš pradžių, kiek tai susiję su ieškovės teiginiais, kad, viena vertus, fondas *GSCP V* neturėjo nei kompetencijos, nei išteklių lemti *Prysmian* elgesį rinkoje ir, kita vertus, PIA neturėjo įgaliojimų valdyti dukterinių bendrovių, konstatuotina, kad šios aplinkybės neturi reikšmės konstatuojant faktinę lemiamą įtaką. Be to, joms prieštarauja objektyvūs veiksniai ir požymiai, kurių pagrįstumas konstatuotas šio sprendimo 143 punkte. Reikia pridurti, kad, kaip teigia Komisija, ginčijamame sprendime yra konstatuotas ne ieškovės dalyvavimas komerciškai valdant *Prysmian*, bet lemiamą įtaką tos bendrovės komerciniams sprendimams. Šiuo aspektu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją vertinant lemiamą įtaką reikia atsižvelgti ne tik į įrodymus, susijusius su dukterinės bendrovės komercine politika rinkoje *stricto sensu* (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *HIT Groep / Komisija*, T-436/10, EU:T:2015:514, 127 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 153 Kiek tai susiję su ieškovės teiginiu, kad PIA valdybos nariai, priklausę įvairioms *Prysmian* valdyboms, neturėjo kompetencijos ar patirties administruoti šios bendrovės veiklos, vėl reikia konstatuoti, kad ši aplinkybė neturi reikšmės prieinant prie išvados, kad patronuojančioji bendrovė nedarė lemiamos įtakos savo dukterinei bendrovei. Bet kuriuo atveju jis negali paneigti to, kad šie valdybos nariai dalyvavo *Prysmian* komercinėje politikoje, nes, kaip konstatuota šio sprendimo 105 ir 119 punktuose, jie priklausė šios bendrovės valdyboms ir jos strateginiam komitetui ir turėjo deleguotuosius valdymo įgaliojimus.
- 154 Be to, kiek tai susiję su ieškovės teiginiu, kad ji nebuvo suinteresuota kontroliuoti *Prysmian*, pažymėtina, kad jam taip pat prieštarauja tai, kad pažeidimo laikotarpiu ji skyrė visus šios bendrovės valdybos narius, taip pat priklausė šios bendrovės strateginiam komitetui pateikęs pirminį pasiūlymą. Šiam teiginiui akivaizdžiai prieštarauja ir PIA valdybos nario pareiškimas, išnagrinėtas šio sprendimo 136 punkte.

- 155 Galiausiai ieškovės teiginį, kad *Prysmian* grupė išorėje iš esmės nebuvo suvokiama kaip priklausanti grupei, kurios patronuojančioji bendrovė yra ieškovė, ir nebuvo įtraukta į tą grupę apskaitos tikslais, reikia atmesti, nes jis negali paneigti veiksmų ir požymių, kuriais Komisija rėmėsi, konstatuodama lemiamą įtaką.
- 156 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog, priešingai, nei teigia ieškovė, ji neįrodė, kad akcijomis, kurias turėjo *Prysmian* grupėje, buvo siekiama tik atlikti investicijas ir kad ji visiškai nedalyvavo valdant ir kontroliuojant minėtą bendrovę.
- 157 Taigi reikia atmesti pirmojo pagrindo trečią dalį, o kartu ir visą šį pagrindą.

2. Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsnio pažeidimu, įrodymų stoka ir SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti neįvykdymu

- 158 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento 1/2003 2 straipsnį ir SESV 296 straipsnyje numatytą pareigą motyvuoti, nes deramai neatsižvelgė į ją ir įstojusias į bylą šalis siejantį ryšį, pripažindama ją solidariai atsakinga už dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą.
- 159 Ieškovė antrąjį pagrindą skirsto į dvi dalis. Pirmoje dalyje ji teigia, kad įrodymai, kuriais Komisija remiasi pripažindama solidarią jos atsakomybę už dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą, yra netinkami ir priklauso nepagrįstų pareiškimų, kuriuos įstojusios į bylą šalys pateikė per administracinę procedūrą, kategorijai. Antroje dalyje ji mano, kad Komisija nepakankamai motyvavo savo sprendimą.

a) Dėl pirmos dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsnio pažeidimu ir įrodymų stoka

- 160 Ieškovė kaltina Komisiją tuo, kad ši išvada, susijusias su solidaria jos atsakomybe už dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą, grindė vien įstojusių į bylą šalių pareiškimais, nors, kaip ji mano, tie pareiškimai nėra tikslūs, nuoseklūs ar patikimi.
- 161 Konkrečiai kalbant, ieškovė teigia, kad įstojusių į bylą šalių pareiškimų nepagrindžia jokie įrodymai ir kad Komisija juos priėmė nekritiškai. Ji taip pat pažymi, kad Komisija sąmoningai neatsižvelgė į įrodymus, kuriuos pati pateikė, siekdama paneigti įstojusių į bylą šalių informaciją. Be to, ieškovė tvirtina, kad įstojusių į bylą šalių pareiškimai, kuriais remiasi Komisija, prieštarauja pareiškimams, kuriuos šios pateikė anksčiau, ir įrodymams, kuriuos ji pateikė prieš gaudama pranešimą apie kaltinimus. Taip Komisija pažeidė pareigą kruopščiai ir nešališkai išnagrinėti įstojusių į bylą šalių pateiktus dokumentus.
- 162 Komisija ir įstojusios į bylą šalys nesutinka su šiais argumentais.
- 163 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamame sprendime padarytų išvadų, susijusių su solidaria jos atsakomybe už dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą, nepagrindžia pakankami ir patikimi įrodymai. Iš esmės ji pakartoja daugumą argumentų, pateiktų pirmajame pagrindė, o juos reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, kokie išdėstyti nagrinėjant tą pagrindą.
- 164 Pirma, ieškovė tvirtina, kad Komisija, kritiškai neišnagrinėjusi, pažodžiui perrašė įstojusių į bylą šalių pareiškimus, susijusius su jos galia skirti *Prysmian* valdybą, PIA valdybos narių dalyvavimu strateginiame komitete, jos, kaip verslo savininkės, elgesiu ir deleguotaisiais įgaliojimais, kuriuos turėjo PIA valdybos nariai.
- 165 Visų pirma, kalbant apie galią skirti valdybos narius, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 762 konstatuojamosios dalies ir 1138–1141 išnašų, Komisijos išvados grindžiamos ne tik *Prysmian* pareiškimais, bet ir ieškovės pateikta informacija ir tos bendrovės įstatais. Be to, nors ieškovė

vėl teigia, kad pirmą valdybą pasirinko ne ji pati, o B., kaip *Prysmian* generalinis direktorius, konstatuotina, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 100 punkte, šio teiginio nepagrindžia jokie ieškovės pateikti įrodymai.

- 166 Kiek tai susiję su ieškovės dalyvavimu strateginiame komitete, iš ginčijamo sprendimo 763 konstatuojamosios dalies ir 1148–1153 išnašų matyti, kad Komisija savo išvadas grindė elektroniniais laiškais, kuriais pasikeitė PIA valdybos nariai ir *Prysmian* generalinis direktorius, taip pat šio komiteto susirinkimų darbotvarke ir valdybos susirinkimų protokolais. Todėl negalima teigti, kad, kaip tvirtina ieškovė, Komisija savo išvadas dėl šio komiteto grindė tik įstojusių į bylą šalių pareiškimais. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 115 punkte, šio komiteto 2008 m. liepos 16 d. susirinkimo dienotvarkė rodo, kad tas komitetas nagrinėjo komercinės strategijos klausimus, įskaitant investicijas Brazilijoje, Kinijoje, Tunise, Italijoje ir Rusijoje, o tai prieštarauja ieškovės teiginiui, kad aptariamas komitetas neatliko jokio vaidmens priimant strateginius *Prysmian* sprendimus.
- 167 Be to, išvada, kad ieškovė teikė pirmenybę kryžminiams pardavimams grupės viduje, kaip paaiškinta ginčijamo sprendimo 771 konstatuojamojoje dalyje, yra pagrįsta elektroniniais laiškais, kuriais 2007 m. gruodžio 20 d. pasikeitė O. ir B., 2008 m. sausio 2 d. O. elektroniniu laišku ir 2008 m. sausio 30 d. S. elektroniniu laišku. Todėl reikia atmesti teiginį, kad ši išvada buvo pagrįsta tik įstojusių į bylą šalių pareiškimais.
- 168 Galiausiai, kiek tai susiję su PIA valdybos narių deleguotaisiais įgaliojimais, iš šio sprendimo 112–114 punktų matyti, kad įrodymas, kuriuo Komisija rėmėsi ginčijamame sprendime, be kita ko, jo 1142–1145 išnašose, yra 2005 m. gruodžio 15 d. *Prysmian* valdybos susirinkimo protokolas. Todėl, priešingai, nei teigia ieškovė, Komisija savo išvadas grindė ne tik įstojusių į bylą šalių pareiškimais. Kitus Komisijos teiginius patvirtina ieškinio priedai, kurie parodo, kad remdamiesi įgaliojimais, deleguotais šiems valdantiesiems administratoriams, PIA valdybos nariai kišosi į *Prysmian* kasdieninių reikalų tvarkymą. Konkrečiai kalbant, jie reiškė savo nuomonę, be kita ko, dėl prašymo leisti atidaryti filialą Katarė, dėl paskyrimų į dukterinių bendrovių valdybas ir dėl klausimų, susijusių su įdarbinimu.
- 169 Remiantis tuo, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Komisijos konstatavimai yra pagrįsti ne tik įstojusių į bylą šalių pareiškimais.
- 170 Antra, kiek ieškovė teigia, kad įstojusių į bylą šalių pareiškimai yra priešaringi ir kad Komisija neatsižvelgė į įrodymus, kuriuos pati pateikė per administracinę procedūrą, pakanka konstatuoti, jog šių pareiškimų ar įrodymų ji tiksliai nenurodo, todėl šiuo klausimu ieškovės pateikti argumentai turi būti atmesti.
- 171 Taigi antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

b) Dėl antros dalies, siejamos su pareigos motyvuoti pažeidimu

- 172 Ieškovė mano, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, jai tenkančią pagal SESV 296 straipsnį. Konkrečiai kalbant, ji kaltina Komisiją tuo, kad ši neatsižvelgė į išsamią informaciją, kurią ji pateikė per administracinę procedūrą, ir nepakankamai motyvavo savo išvadas, visų pirma kiek tai susiję su faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos taikymu laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo, su per visą pažeidimo laikotarpį darytos faktinės lemiamos įtakos *Prysmian* grupei konstatavimu ir su argumentu, kad ji bendrovėje *Prysmian* atitiko paprasčiausios investuotojos vaidmenį.
- 173 Komisija ir įstojusios į bylą šalys nesutinka su šiais argumentais.
- 174 SESV 296 straipsnyje nustatyta, kad visi aktai, įskaitant sprendimus, privalo būti motyvuoti.

- 175 Pagal suformuotą jurisprudenciją motyvavimas, reikalaujamas pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti nagrinėjamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios šį aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę (žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 176 Kiek tai konkrečiai susiję su individualių sprendimų motyvavimu, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, be tikslo leisti atlikti teisminę kontrolę, pareiga motyvuoti tokius sprendimus siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas gali turėti trūkumų, dėl kurių jo galiojimą galima ginčyti. Vis dėlto reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas ir jį reikia skirti nuo motyvavimo pagrįstumo, nuo kurio priklauso, ar ginčijamas aktas yra teisėtas iš esmės (žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 146 ir 148 punktus ir nurodytą jurisprudenciją). Todėl kaltinimai ir argumentai, kuriais siekiama užginčyti minėto akto pagrįstumą, nagrinėjant pagrindą, susijusį su motyvavimo nebuvimu ar stoka, yra netinkami (šiuo klausimu žr. 2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-17/99, EU:C:2001:178, 35–38 punktus ir 2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Corsica Ferries France / Komisija*, T-349/03, EU:T:2005:221, 52 ir 59 punktus).
- 177 Šiuo atveju, priešingai, nei teigia ieškovė, ginčijamo sprendimo motyvai yra pakankami, kad ji galėtų žinoti priežastis, dėl kurių Komisija pripažino ją solidariai atsakinga už jos dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą dėl to, kad ji tiesiogiai dalyvavo atitinkamame kartelyje, ir kad Bendrasis Teismas galėtų vykdyti kontrolę.
- 178 Iš tiesų, kiek tai susiję visų pirma su sprendimu taikyti faktinės lemiamos įtakos prezumpciją laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo, iš ginčijamo sprendimo 748–754 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija paaiškino, jog dėl netiesioginės visų balsavimo teisių, susietų su *Prysmian* akcijomis, kontrolės ieškovės padėtis buvo analogiška vienintelio ir išimtinio tos bendrovės savininko padėčiai. Be to, Komisija, visų pirma ginčijamo sprendimo 751–753 konstatuojamosiose dalyse, paaiškino, kad *Apollo* ir *Prysmian* vadovų atliktos investicijos nebuvo vien pasyvios ir kad jos reiškė, jog ieškovės naudai buvo atsisakyta naudojimosi balsavimo teisėmis, susietomis su *Prysmian* akcijomis. Šiuo pagrindu Komisija, atsižvelgdama į to sprendimo 697–702 konstatuojamosiose dalyse nurodytą jurisprudenciją, padarė išvadą, kad pagrįstai galėjo pripažinti ieškovę solidariai atsakinga už jos dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą.
- 179 Kiek tai susiję su ieškovės lemiamos įtakos įstojusioms į bylą šalims konstatavimu dėl laikotarpio nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d., pažymėtina, jog Komisija paaiškino savo išvadą, kad ieškovė darė tokią įtaką, remdamasi, kaip numatyta jurisprudencijoje, objektyviais veiksniais, atsižvelgiant į ieškovę ir įstojusias į bylą šalis siejančius ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius. Šie veiksniai atskirai ir išsamiai aprašyti ginčijamo sprendimo 758–771 konstatuojamosiose dalyse, taip pat visi jie palyginti to sprendimo 772–781 konstatuojamosiose dalyse. Be to, Komisija atsakė į pagrindinius ieškovės argumentus, atlikdama šį galutinį palyginimą, be kita ko, to sprendimo 773–778 konstatuojamosiose dalyse. Galiausiai reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Komisijos paaiškinimai buvo susiję ne tik su laikotarpiu iki pirminio pasiūlymo pateikimo dienos, bet ir su laikotarpiu po tos datos, kaip tai įrodo to paties sprendimo 766–770 konstatuojamosiose dalyse išnagrinėtos priemonės.
- 180 Kiek tai susiję su išvada, kad ieškovė *Prysmian* grupėje veikė ne kaip paprasčiausia investuotoja, Komisija aiškų atsakymą ieškovei pateikia, be kita ko, ginčijamo sprendimo 779 konstatuojamojoje dalyje, kurioje teigia, kad naudojimasis balsavimo teisėmis dėl strateginių sprendimų, susijusių su šios dukterinės bendrovės komerciniu elgesiu, kaip antai aukščiausio lygio vadovų skyrimas ir eksploatavimo bei valdymo planų tvirtinimas, rodo akivaizdžią lemiamą įtaką, o ne paprasčiausias laikinas investicijas.

181 Vadinasi, Komisija įvykdė jai pagal SESV 296 straipsnį tenkančią pareigą motyvuoti tiek dėl faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos taikymo, tiek dėl konstatavimo, kad lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims ieškovė darė per visą pažeidimo laikotarpį. Be to, ji paaiškino, kodėl ieškovės nebuvo galima laikyti paprasčiausia investuotoja *Prysmian* grupėje.

182 Taigi reikia atmesti antrojo pagrindo antrą dalį ir visą šį pagrindą.

3. Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat asmeninės atsakomybės ir nekaltumo prezumpcijos principų pažeidimu

183 Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia jos pagrindines teises.

184 Konkrečiai kalbant, viena vertus, ieškovė mano, kad faktinės lemiamos įtakos prezumpcija, kurią Komisija taikė dėl laikotarpio iki pirminio pasiūlymo pateikimo, prieštarauja nekaltumo prezumpcijos principui, taip pat pažeidžia 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 2 dalį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 48 straipsnio 1 dalį. Ji priduria, kad Komisija neatsižvelgia į įrodymus, kuriuos ji pateikė, siekdama paneigti faktinės lemiamos įtakos prezumpciją.

185 Kita vertus, ieškovė mano, kad solidarios jos atsakomybės už jos dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą pripažinimas dėl jos, kaip patronuojančiosios bendrovės, statuso pažeidžia asmeninės atsakomybės principą, nes nei ji, nei jos atstovai tose dukterinėse bendrovėse nedalyvavo darant SESV 101 straipsnio pažeidimą.

186 Komisija ir įstojusios į bylą šalys nesutinka su šiais argumentais.

187 Pirma, kalbant apie asmeninės atsakomybės ir nekaltumo prezumpcijos principus, reikia pažymėti, kad Sąjungos teismas ne kartą nustatė, jog Komisija nepažeidė minėtų principų, kai taikė faktinės lemiamos įtakos prezumpciją.

188 Iš pradžių reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją tai, kad grupės patronuojančioji bendrovė, daranti lemiamą įtaką savo dukterinėms bendrovėms, gali būti pripažinta solidariai atsakinga už šių dukterinių bendrovių padarytus konkurencijos teisės pažeidimus, yra ne asmeninės atsakomybės principo pažeidimas, bet, priešingai, šio principo išraiška. Iš tiesų patronuojančioji bendrovė ir dukterinės bendrovės, kurioms ji daro lemiamą įtaką, kartu sudaro vieną įmonę, kaip ji suprantama pagal Sąjungos konkurencijos teisę, už kurią jos yra atsakingos, ir jei tyčia ar dėl aplaidumo ši įmonė pažeidžia konkurencijos taisykles, dėl to atsiranda asmeninė ir solidari visų į grupės struktūrą įeinančių teisės subjektų atsakomybė (žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Nynäs Petroleum ir Nynas Belgium / Komisija*, T-347/06, EU:T:2012:480, 40 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, EU:C:2009:262, 97 punktą).

189 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad faktinės lemiamos įtakos prezumpcija nepažeidžia nekaltumo prezumpcijos principo, nes, viena vertus, tai nereiškia vienos ar kitos iš šių bendrovių kaltumo prezumpcijos (žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch / Komisija*, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 149 punktą ir nurodytą jurisprudenciją) ir, kita vertus, faktinės lemiamos įtakos prezumpcija yra nuginčijama (žr. 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *FLS Plast / Komisija*, C-243/12 P, EU:C:2014:2006, 27 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 190 Galiausiai reikia pridurti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, tai, kad sunku pateikti priešingų įrodymų, kurių reikia faktinės lemiamos įtakos prezumpcijai paneigti, pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją savaime nereiškia, kad ji yra nenuginčijama (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *Evonik Degussa ir AlzChem / Komisija*, C-155/14 P, EU:C:2016:446, 44 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 191 Vadinasi, ieškovės argumentas, kad faktinės lemiamos įtakos prezumpcija yra nesuderinama su asmeninės atsakomybės ir nekaltumo prezumpcijos principais, numatytais Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje ir Chartijoje, turi būti atmestas.
- 192 Antra, su ieškovės teiginiu, kad nei ji, nei jos atstovai nedalyvavo aptariamame kartelyje, negalima sutikti atsižvelgiant į šio sprendimo 188 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 193 Trečia, kalbant apie ieškovės argumentą, jog Komisija nenurodė pakankamų motyvų, atmesdama jos pateiktus faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos paneigimo įrodymus, konstatuotina, kad toks argumentas jau buvo išnagrinėtas analizuojant antrąjį pagrindą ir kad jis turi būti atmestas dėl tų pačių motyvų.
- 194 Vadinasi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, solidarios jos atsakomybės už jos dukterinėms bendrovėms skirtos baudos sumokėjimą pripažinimas dėl jos, kaip patronuojančiosios bendrovės, statuso nepažeidžia asmeninės atsakomybės ir nekaltumo prezumpcijos principų, priešingai nei teigia ieškovė pateikdama šį pagrindą.
- 195 Taigi trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

4. Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat akivaizdžia vertinimo klaida ir teisinio saugumo bei bausmių individualizavimo principų pažeidimu

- 196 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė teisinio saugumo bei bausmių individualizavimo principus, kai nenustatė solidarinių bendraskolių dalių, atsižvelgdama į jų vidaus santykius, o tik konstatavo jų solidarią pareigą. Anot jos, tokio nustatymo nereikia, kai priimant ginčijamą sprendimą bendrovės priklauso tai pačiai grupei. Kita vertus, kai, kaip šiuo atveju, ekonominio vieneto, kurį sudaro šios bendrovės, nebėra, Komisija turi pareigą tame sprendime nustatyti šias dalis.
- 197 Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 198 Ieškovė iš esmės teigia: kadangi ginčijamo sprendimo priėmimo dieną ji su įstojusiomis į bylą šalimis nebesudarė vieno ekonominio vieneto, Komisija turėjo nustatyti kiekvienos iš jų mokėtinos baudos dalį, atsižvelgdama į jų vidaus santykius.
- 199 Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją Sąjungos teisėje vartojama solidararaus baudos sumokėjimo sąvoka taikoma tik įmonei, o ne ją sudarančioms bendrovėms, nes ta sąvoka yra tik įmonės sąvokos teisinio galiojimo išraiška (žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch / Komisija*, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 150 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 200 Nors remiantis Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalimi galima teigti, kad Komisija gali skirti solidarai mokėtiną baudą kelioms bendrovėms, jeigu jos sudaro tą pačią įmonę, nei šios nuostatos formuluotė, nei solidarumo mechanizmo tikslas neleidžia daryti išvados, kad šis įgaliojimas skirti sankcijas apima ne tik išorinio solidarumo santykio nustatymą, bet ir solidarinių bendraskolių dalių nustatymą atsižvelgiant į jų vidaus santykius (žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch / Komisija*, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 151 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 201 Atvirškščiai, solidarumo mechanizmo tikslo esmė – tai, kad jis yra papildoma teisinė priemonė, kurią Komisija taiko, siekdama sustiprinti savo veiklos efektyvumą už konkurencijos teisės pažeidimus skirtų baudų išieškojimo srityje, nes šiuo mechanizmu sumažinamas Komisijai, kaip skolos, kurią sudaro šios baudos, kreditoriui, kylantis nemokumo pavojus, ir taip prisidedama prie atgrasymo tikslo, kurio paprastai siekiama pagal konkurencijos teisę (žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch / Komisija*, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 152 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 202 Solidarių bendraskolių dalių nustatymu atsižvelgiant į esamus jų vidaus santykius šio dvigubo tikslo nesiekama. Iš esmės tai vėlesnėje stadijoje kylantis ginčas, kuris Komisijos iš principo nebedomina, jeigu visą baudą jai sumokėjo vienas ar keli minėti bendraskoliai (žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy & Boch / Komisija*, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 153 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 203 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į šio sprendimo 199–202 punktuose nurodytą jurisprudenciją, pakanka konstatuoti, kad Komisija neturėjo nustatyti ieškovės ir įstojusių į bylą šalių dalių, atsižvelgdama į jų vidaus santykius. Iš tiesų, kadangi, kaip matyti iš pirmojo pagrindo nagrinėjimo, Komisija teisėtai konstatavo, kad per visą pažeidimo laikotarpį ieškovė ir įstojusios į bylą šalys sudarė vieną įmonę, kaip ji suprantama pagal konkurencijos teisę, ji galėjo apsiriboti baudos, kurią šios bendrovės turi solidariai sumokėti, nustatymu.
- 204 Be to, ieškovės argumentas, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną įstojusios į bylą šalys jau nesudarė su ja vieno ekonominio vieneto, negali paneigti šio sprendimo 203 punkte padarytos išvados.
- 205 Viena vertus, svarbu pažymėti, kad sutikimas su šiuo argumentu neatitiktų paprasčiausios solidarios atsakomybės sąvokos. Šiuo aspektu konstatuotina, kad solidarumo mechanizmas dėl savo pobūdžio reiškia, kad Komisija gali kreiptis arba į patronuojančiąją bendrovę, arba į dukterinę bendrovę, nenumatydama dalių, kaip to reikalauja ieškovė. Iš tiesų, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, nėra „pirmenybės tvarkos“, kiek tai susiję su baudos skyrimu vienai ar kitai iš šių bendrovių (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Dow Chemical ir kt. / Komisija*, C-499/11 P, EU:C:2013:482, 49 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 206 Kita vertus, reikia konstatuoti, kad, sutikus su šiuo argumentu, būtų pakenkta solidarumo mechanizmo tikslui, kurį, remiantis šio sprendimo 201 punkte nurodyta jurisprudencija, sudaro tai, kad jis yra papildoma teisinė priemonė, kurią Komisija turi tam, kad padidintų skirtų baudų išieškojimo veiksmingumą ir prisidėtų prie atgrasymo tikslo, kurio paprastai siekiama konkurencijos teisėje.
- 207 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, atlikus išsamią kontrolę darytina išvada, kad Komisija nepadarė klaidos ir nepažeidė teisinio saugumo ir bausmių individualizavimo principų, kai nenustatė ieškovės ir įstojusių į bylą šalių dalių, atsižvelgdama į jų vidaus santykius.
- 208 Taigi ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

5. Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu

- 209 Ieškovė mano, kad Komisija per administracinę procedūrą pažeidė jos teisę į gynybą. Ši penktąjį pagrindą ji skirsto į tris dalis, siejamas su, pirma, tuo, kad Komisija neleido jai susipažinti su jos gynybai esminės reikšmės turinčiais dokumentais, antra, tuo, kad Komisija neteisėtai delsė leisti susipažinti su kitais esminiais dokumentais, ir, trečia, tuo, kad pernelyg ilga procedūros trukmė pakenkė jos galimybei gintis.

a) Dėl pirmos dalies, siejamos su tuo, kad Komisija neleido ieškovei susipažinti su jos gynybai esminės reikšmės turinčiais dokumentais

- 210 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamame sprendime Komisija rėmėsi tam tikrais kaltę patvirtinančiais įrodymais, siekdama pagrįsti jos atsakomybę už kartelį, tačiau jie jai nebuvo perduoti. Konkrečiai kalbant, tai – dokumentas, kuriame yra įrodymų apie PIA valdybos narių deleguotųjų įrodymų mastą, taip pat dokumentas, kuriame yra įrodymų apie darbo užmokesčio komiteto ir vidaus kontrolės komiteto vaidmenį.
- 211 Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 212 Pagal suformuotą jurisprudenciją teisės į gynybą paisymas yra pagrindinė Sąjungos teisėje numatyta teisė, įtvirtinta Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte, kuriame reikalaujama, kad teisės į gynybą būtų paisoma vykdant visas procedūras (žr. 2014 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, T-72/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1094, 232 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 213 Teisės į gynybą užtikrinimas reikalauja, kad atitinkamai įmonei per administracinę procedūrą būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodomų faktų ir aplinkybių tikrumo ir reikšmingumo, taip pat dėl Komisijos pateiktų dokumentų savo teiginiui dėl Sutarties pažeidimo pagrįsti (2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 66 punktas).
- 214 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, viena vertus, Komisija suteikia įmonėms ir įmonių asociacijoms, dėl kurių Komisijoje nagrinėjama byla, galimybę būti išklaustytiems dėl joms pareiktų kaltinimų ir, kita vertus, Komisija grindžia savo sprendimus tik tais kaltinimais, dėl kurių suinteresuotosios šalys galėjo pareikšti pastabų.
- 215 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją, neperdavus dokumento, teisė į gynybą pažeidžiama, tik jeigu atitinkama įmonė įrodo, jog, pirma, Komisija šiuo dokumentu grindė kaltinimą, susijusį su pažeidimo buvimu ir, antra, ši kaltinimo pagrindimą galima įrodyti tik remiantis minėtu dokumentu. Jei būtų kitų rašytinių įrodymų, apie kuriuos šalys sužinojo per administracinę procedūrą ir kurie konkrečiai patvirtina Komisijos išvadas, galimybės panaudoti nepateiktą apkaltinamąjį dokumentą kaip įrodymą nebuvimas nepaneigtų ginčijamame sprendime pateiktų kaltinimų pagrindimo. Todėl atitinkama įmonė turi įrodyti, kad rezultatas, prie kurio Komisija priėjo savo sprendime, būtų buvęs kitoks, jei nepateiktas dokumentas, kuriuo Komisija rėmėsi pripažindama, kad ši įmonė padarė pažeidimą, nebūtų pripažintas kaltę patvirtinančiu įrodymu (žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-104/13, EU:T:2015:610, 129 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 216 Nagrinėjamu atveju, nors ieškovė teigia negavusi iš Komisijos nei dokumento, susijusio su PIA valdybos narių deleguotųjų įgaliojimų mastu, nei dokumentų, susijusių su darbo užmokesčio komitetu ir vidaus kontrolės komitetu, konstatuotina, kad, kaip teigia Komisija, toks teiginys nepagrįstas faktais.
- 217 Visų pirma, kaip paaiškina Komisija, ir ieškovė to neginčija, su dokumentu, susijusiu su PIA valdybos narių deleguotųjų įgaliojimų mastu, ieškovė susipažino 2012 m. kovo 27 d., turėdama galimybę susipažinti tiek su konfidencialia, tiek su nekonfidencialia to dokumento versija.
- 218 Kalbant apie dokumentą, susijusį su darbo užmokesčio komitetu, reikia pažymėti, kad tai yra įstojusį į bylą šalių atsakymo į pranešimą apie kaltinimus konfidenciali versija. 2012 m. sausio 4 d. ir kovo 12 d., taip pat 2013 m. rugsėjo 11 d. ieškovė turėjo galimybę susipažinti su šio atsakymo nekonfidencialia versija, kurioje yra Komisijos ginčijamame sprendime minimų įrodymų ieškovės atžvilgiu.

- 219 Galiausiai, kalbant apie dokumentą, susijusį su vidaus kontrolės komitetu, tai yra dokumentas, identiškas pateiktajam įstojusių į bylą šalių atsakymo į 2009 m. spalio 20 d. prašymą pateikti informacijos, su kuriuo ieškovė konkrečiai susipažino 2012 m. sausio 26 d., 15 priede.
- 220 Vadinasi, Komisija neatsisakė leisti susipažinti su dokumentais, ieškovės nurodytais ieškinyje, todėl įvykdė jai pagal šio sprendimo 215 punkte nurodytą jurisprudenciją tenkančias pareigas.
- 221 Taip pat ieškovė teigia neturėjusi galimybės susipažinti su kitais bylos dokumentais, pavyzdžiui, dokumentais [*konfidencialu*]. Kadangi šis argumentas Bendrajam Teismui pirmą kartą pateiktas dubliko stadijoje ir negrindžiamas per procesą paaiškėjusiomis aplinkybėmis, jį reikia atmesti kaip nepriimtina. Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad, kaip nurodo Komisija, dokumentas [*konfidencialu*] ieškovei buvo perduotas 2011 m. rugsėjo 8 d., o dokumente [*konfidencialu*], kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 1127 išnašos, yra tik viešai prieinama informacija.
- 222 Taigi penktojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

b) Dėl antros dalies, siejamos su tuo, kad Komisija neteisėtai delsė leisti susipažinti su kitais ieškovės gynybai esminės reikšmės turinčiais dokumentais

- 223 Ieškovė visų pirma nurodo, kad jos gynybai esminės reikšmės turinčią informaciją Komisija pateikė tik labai vėlyvoje tyrimo stadijoje, t. y. 2013 m. gegužės 17 d., todėl ji neturėjo galimybės tinkamai pasinaudoti teise į gynybą. Ši tiek kaltę patvirtinanti, tiek ją paneigianti informacija buvo susijusi su, pirma, įrodymais, reikalingais siekiant nustatyti strateginio komiteto vaidmenį, antra, įrodymais, susijusiais su darbo užmokesčio komitetu ir vidaus kontrolės komitetu, trečia, įrodymais, susijusiais su klausimais, nagrinėjais per kas mėnesinius susirinkimus, ir, ketvirta, įrodymais, pagrindžiančiais Komisijos teiginį, kad ieškovė veikė kaip verslo savininkė.
- 224 Toliau ieškovė tvirtina, kad pavėluotai perdavus šią informaciją nebuvo pašalintas jos teisės į gynybą pažeidimas, nes ji jos neturėjo nei rengdama atsakymą į pranešimą apie kaltinimus, nei per 2012 m. birželio mėn. vykusį posėdį. Taip pat, anot jos, jei būtų turėjusi galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įrodymų ankstesniu etapu, Komisija būtų galėjusi geriau į ją atsižvelgti.
- 225 Be to, ieškovė tvirtina, jog Komisijos motyvas, kad pavėluotą leidimą susipažinti su šia informacija pateisina būtinybė iš pradžių nustatyti įrodymų pagrįstumą ir tik paskui juos perduoti, nepagrįstas. Ji pažymi, kad daugumą reikšmingų įrodymų Komisija turėjo daugiau kaip prieš metus.
- 226 Galiausiai ieškovė Bendrojo Teismo prašo pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnio 4 dalį įpareigoti Komisiją nagrinėjimui už uždarytų durų pateikti visus reikšmingus dokumentus, paskelbtus šios institucijos viduje nuo 2012 m. kovo 1 d. iki 2013 m. gegužės 17 d., būtent susirašinėjimą su teisės tarnyba ir auditoriumi, taip pat už bylą atsakingos komandos susirinkimų protokolus ar šiai komandai skirtus rašytinius vidaus nurodymus.
- 227 Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 228 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad Komisija per vėlai suteikė jai galimybę susipažinti su jos gynybai esminės reikšmės turinčiais dokumentais.
- 229 Pagal šio sprendimo 213 punkte nurodytą jurisprudenciją teisės į gynybą užtikrinimas iš esmės reiškia, kad atitinkamai įmonei buvo sudaryta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir reikšmingumo.

- 230 Šiuo atveju reikia pažymėti, jog šioje dalyje, priešingai nei pirmoje, ieškovė neteigia neturėjusi galimybės susipažinti su jos gynybai nuo kaltinimų, kuriuos Komisija jai pateikė ginčijamame sprendime, esminės reikšmės turinčiais dokumentais, bet tik kaltina Komisiją tuo, kad šie dokumentai buvo perduoti pavėluotai.
- 231 Vis dėlto, pirma, iš pradžių reikia pažymėti, kad ieškovės nurodyti dokumentai jai buvo perduoti 2013 m. gegužės 17 d., t. y. maždaug dešimt mėnesių iki priimant ginčijamą sprendimą. Šiomis aplinkybėmis ieškovė neturi pagrindo teigti, kad neturėjo galimybės pateikti pastabų dėl šių dokumentų, nes neturėjo pakankamai laiko jų išnagrinėti. Toliau reikia konstatuoti, kad nuomonę dėl šių dokumentų ieškovė pareiškė, be kita ko, 2013 m. birželio 17 d., t. y. praėjus mėnesiui po jų perdavimo, ir kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, juose esanti informacija negali patvirtinti, kad Komisija neturėjo pakankamai laiko atsižvelgti į jos pastabas. Galiausiai ieškovė tiksliai nepaaiškina, kokių argumentų būtų galėjusi pateikti, jei to padaryti nebūtų trukdžiusi laiko stoka.
- 232 Antra, reikia pažymėti, kad du iš dokumentų, kurie, anot ieškovės, jai buvo perduoti pavėluotai, yra susiję su Komisijos išvadamis dėl jos dalyvavimo *Prysmian* darbo užmokesčio ir vidaus kontrolės komitetuose. Iš šio sprendimo 120–124 punktuose pateiktos pirmojo pagrindo analizės matyti, kad Komisija šių dviejų dokumentų negali naudoti siekdama pagrįsti išvadą, jog ieškovė darė lemiamą įtaką įstojusioms į bylą šalims. Tokiomis aplinkybėmis ieškovės kaltinimą, kad šie du su šia informacija susiję dokumentai buvo perduoti pavėluotai, reikia atmesti kaip netinkamą. Toliau, atsižvelgiant į santykinį aptariamų dokumentų glaustumą, t. y. tai, kad juos sudaro *Prysmian* valdybos protokolai ir kasmėnesinės ataskaitos, ieškovė negali teigti, kad neturėjo laiko jų išnagrinėti, siekdama pasirengti gynybai Komisijoje.
- 233 Trečia, ieškovė neturi pagrindo tvirtinti, kad Komisijos argumentai yra grindžiami tik 2013 m. gegužės 17 d. perduotais dokumentais. Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime padarytos Komisijos išvados grindžiamos tam tikrais kitais dokumentais, kurie ieškovei iš esmės buvo perduoti priėmus 2011 m. birželio 30 d. pranešimą apie kaltinimus.
- 234 Ketvirta, nors ieškovė neturėjo galimybės susipažinti su šiais dokumentais rengdama atsakymą į pranešimą apie kaltinimus, reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją pranešimas apie kaltinimus yra parengiamasis dokumentas, kuriame pateiktas faktinis ir teisinis vertinimas yra tik preliminarus (2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SNIA / Komisija*, C-448/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:801, 42 punktą ir nurodyta jurisprudencija). Todėl nėra kliūčių dokumentų, gautų atsakant į pranešimą apie kaltinimus, vėliau panaudoti galutiniam sprendime, jei suinteresuotajam asmeniui, kaip šiuo atveju, buvo sudaryta galimybė pareikšti dėl jų savo nuomonę.
- 235 Taigi penktojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip iš dalies netinkamą ir iš dalies nepagrįstą. Be to, kiek tai susiję su ieškovės pasiūlyta proceso organizavimo priemone, pakanka pažymėti, kad ji nepaaiškina, kaip ši priemonė galėtų pagrįsti ieškovės argumentus. Tokiomis aplinkybėmis nėra pagrindo tenkinti ieškovės prašymo.

c) Dėl trečios dalies, siejamos su pernelyg ilga administracinės procedūros trukme

- 236 Atsižvelgdama į pernelyg ilgą administracinės procedūros trukmę ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą. Šiuo aspektu ji, be kita ko, pažymi, kad tyrimas vyko daugiau kaip penkerius metus – nuo 2009 m. sausio 9 d. iki 2014 m. balandžio 2 d. Ji priduria, kad ši trukmė turėjo padarinių jos gynybai, nes pranešimą apie kaltinimus ji gavo tik 2011 m. birželio 30 d., kai fondas *GSCP V* jau buvo perleidęs paskutines *Prysmian* akcijas 2010 m. Ji taip pat mano, kad tuo atveju, kai pernelyg ilga administracinės procedūros trukmė nepateisina ginčijamo sprendimo panaikinimo, Bendrasis Teismas vis dėlto turi teisingai sumažinti jai skirtos baudos dydį.
- 237 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

- 238 Pagal suformuotą jurisprudenciją protingo termino paisymas vykdamas administracines procedūras konkurencijos politikos srityje yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kurio laikymąsi užtikrina Sąjungos teismai (žr. 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Heineken Nederland ir Heineken / Komisija*, C-452/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:829, 97 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 239 Administracinės procedūros protingos trukmės principas dar kartą patvirtintas Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje, kurioje nustatyta, kad „kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kuo trumpesnę laiką“ (žr. 2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Imperial Chemical Industries / Komisija*, T-214/06., EU:T:2012:275, 284 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 240 Tai, ar kiekvieno procedūros etapo trukmė protinga, turi būti vertinama atsižvelgiant į kiekvienos bylos aplinkybes, visų pirma jos kontekstą, šalių elgesį per procedūrą, bylos reikšmę įvairioms suinteresuotoms įmonėms ir jos sudėtingumą (šiuo klausimu žr. 1999 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, EU:T:1999:80, 126 punktą).
- 241 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad Komisijoje administracinę procedūrą konkurencijos politikos srityje gali sudaryti du vienas po kito einantys nagrinėjimo etapai, kurių kiekvienam būdinga vidinė logika. Pirmas etapas, kuris tęsiasi iki pranešimo apie kaltinimus, prasideda tą dieną, kai Komisija, pasinaudojusi Sąjungos teisės aktų leidėjo suteiktais įgaliojimais, priima priemones, kurios reiškia kaltinimą pažeidimo padarymu, ir turi leisti šiai institucijai suformuluoti poziciją dėl procedūros eigos. Antrasis etapas savo ruožtu trunka nuo pranešimo apie kaltinimus iki galutinio sprendimo priėmimo. Jis turi leisti Komisijai priimti galutinį sprendimą dėl pažeidimo, kuriuo kaltinama (2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied / Komisija*, C-105/04 P., EU:C:2006:592, 38 punktas).
- 242 Be to, jurisprudencijoje nustatyta, kad tuo atveju, kai protingo termino principo pažeidimas galėjo turėti įtakos procedūros baigčiai, toks pažeidimas gali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Technische Unie / Komisija*, C-113/04 P., EU:C:2006:593, 48 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 243 Vis dėlto reikia patikslinti, kad taikant konkurencijos taisyklės protingo termino viršijimas gali būti pagrindas panaikinti tik sprendimus, kuriais konstatuojami pažeidimai, ir tik tuomet, jei įrodoma, kad pažeidus šį principą buvo pažeista ir atitinkamų įmonių teisė į gynybą. Jei neįvykdoma ši konkreti sąlyga, pareigos priimti sprendimą per protingą terminą nesilaikymas neturi įtakos pagal Reglamentą Nr. 1/2003 vykdomos administracinės procedūros teisėtumui (2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektronisch Gebied / Komisija*, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 42 punktas).
- 244 Galiausiai teisės į gynybą paisymas – esminis principas, kurio reikšmė dažnai pabrėžiama Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, yra nepaprastai svarbus per tokias procedūras, kaip nagrinėjamoji šioje byloje; labai svarbu išvengti nepataisomo šios teisės pažeidimo dėl pernelyg ilgos tyrimo stadijos trukmės ir to, kad ši ilga trukmė sudarytų kliūtis surinkti įrodymus, paneigiančius atsakomybę užtraukiantį atitinkamų įmonių elgesį. Dėl šios priežasties tyrimą, ar nėra galimų teisės į gynybą apribojimų, reikia atlikti ne tik dėl etapo, kai šia teise naudojamosi plačiausiai, t. y. antrojo administracinės procedūros etapo. Vertinimas dėl teisės į gynybą veiksmingumo galimo apribojimo turi būti atliktas dėl visos šios procedūros, atsižvelgiant į bendrą jos trukmę (žr. 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied / Komisija*, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 50 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 245 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su pirmąja administracinės procedūros stadija, t. y. trukusia nuo sprendimo atlikti patikrinimą įteikimo įstojusioms į bylą šalims 2009 m. sausio mėn. iki pranešimo apie kaltinimus gavimo 2011 m. birželio mėn., praėjo 29 mėnesiai. Antroji administracinės procedūros stadija, trukusi nuo pranešimo apie kaltinimus gavimo iki ginčijamo sprendimo priėmimo 2014 m. balandžio mėn., savo ruožtu apima 33 mėnesių laikotarpį.
- 246 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad administracinės procedūros pirmosios stadijos ir šios procedūros antrosios stadijos trukmė nėra pernelyg ilga, atsižvelgiant į veiksmus, kurių Komisija turėjo imtis tam, kad užbaigtų tyrimą ir priimtų ginčijamą sprendimą.
- 247 Iš pradžių reikia pažymėti, kad, kaip teigia Komisija, tyrimas buvo susijęs su pasaulinio masto karteliu, kuriame dalyvavo daug dalyvių, kuris tęsėsi beveik dešimt metų ir per kurį Komisija, vykdydama tyrimą, turėjo atnaujinti daug įrodymų, įtrauktą į bylos medžiagą, įskaitant visus įrodymus, surinktus per patikrinimus ir gautus iš asmenų, pateikusių prašymus atleisti nuo baudų ar jas sumažinti. Be to, per šį tyrimą atitinkamo sektoriaus dalyviams Komisija siuntė prašymus pateikti informacijos pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnį ir Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo 12 punktą.
- 248 Toliau reikia pažymėti, kad dėl įrodymų kiekio Komisija anglų kalba turėjo priimti 287 puslapių sprendimą, kurio 1 priede pateiktos išsamios nuorodos į visus tyrimo etapu surinktus įrodymus, ir kad kartelio mastas ir apimtis, taip pat lingvistiniai sunkumai taip pat yra dideli. Šiuo aspektu reikia priminti, kad ginčijamas sprendimas skirtas 26 ūkio subjektams iš įvairių šalių, kurių didelė dalis dalyvavo kartelyje, įregistruoti įvairiomis teisinėmis formomis ir restruktūrizuoti per kartelio laikotarpį ar po jo. Be to, reikia pažymėti, kad visą tą anglų kalba parengtą sprendimą reikėjo išversti į vokiečių, prancūzų ir italų kalbas.
- 249 Galiausiai iš šio sprendimo 3–10 punktuose išdėstytų ginčo aplinkybių matyti, kad vykdydama administracinę procedūrą Komisija ėmėsi įvairių veiksmų, kurie pateisina visų šios procedūros etapų trukmę, o to, kad jie tinkami tyrimui, ieškovė konkrečiai neginčijo.
- 250 Taigi abiejų administracinės procedūros stadijų trukmė buvo protinga, kad Komisija galėtų išsamiai įvertinti įrodymus ir su tyrimu susijusių šalių argumentus.
- 251 Vadinas, ieškovė neturi pagrindo teigti, kad Komisijos vykdytos administracinės procedūros trukmė buvo per ilga ir kad ši institucija pažeidė protingo termino principą.
- 252 Bet kuriuo atveju, net jeigu būtų konstatuota per ilga bendra administracinės procedūros trukmė ir protingo termino principo pažeidimas, atsižvelgiant į šio sprendimo 242–244 punktuose nurodytą jurisprudenciją, tokio konstatavimo savaime neužtektų, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas.
- 253 Šiuo aspektu ieškovė teigia, kad pernelyg ilga administracinės procedūros trukmė turėjo „įtakos jos galimybei gintis“, visų pirma atsižvelgiant į tai, jog tuo metu, kai ji buvo informuota apie tai, kad įtraukta į tyrimą, t. y. pateikus pranešimą apie kaltinimus 2011 m. birželio 30 d., jau buvo perleidusi paskutines įstojusių į bylą šalių akcijas, todėl turėjo tik ribotą prieigą prie savo investicijų įrodymų. Šiuo aspektu pakanka priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, pagal kiekvienai įmonei ar įmonių asociacijai tenkančią bendrąją apdairumo pareigą ieškovė turi užtikrinti, kad jos knygos ar archyvuose bus tinkamai saugomi duomenys, leidžiantys atsekti jos veiklą, be kita ko, siekiant išsaugoti būtinus įrodymus, jei būtų pradėtos teisinės ar administracinės procedūros (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Heineken Nederland et Heineken / Komisija*, T-240/07, EU:T:2011:284, 301 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Ši pareiga taip pat taikoma dukterinės bendrovės perleidimo atveju pagal 2012 m. birželio 27 d. Sprendimą *Bolloré / Komisija* (T-372/10, EU:T:2012:325, 152 punktas).

- 254 Kiek tai susiję su Bendrajam Teismui pateiktu ieškovės prašymu teisingai sumažinti jai skirtos baudos dydį, jei administracinės procedūros trukmė nepateisintų ginčijamo sprendimo panaikinimo, reikia laikyti, kad jis pateiktas grindžiant jų reikalavimą sumažinti šią baudą, kuris bus išnagrinėtas šio sprendimo 261 punkte.
- 255 Penktojo pagrindo trečiąją dalį reikia atmesti, o kartu ir visą šį pagrindą.
- 256 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovė neįrodė Komisijos padarytų pažeidimų, pateisinančių su ja susijusios ginčijamo sprendimo dalies panaikinimą.
- 257 Taigi ieškovės pateiktus reikalavimus dėl panaikinimo reikia atmesti.

B. Dėl reikalavimo sumažinti ieškovei skirtos baudos dydį

- 258 Ieškovė prašo Bendrojo Teismo sumažinti jai skirtos baudos dydį, atsižvelgiant į klaidas, Komisijos padarytas apskaičiuojant šią baudą. Be to, ieškovė Bendrojo Teismo prašo teisingai sumažinti šį dydį, jei administracinės procedūros trukmė nepateisintų ginčijamo sprendimo panaikinimo. Galiausiai ji prašo Bendrojo Teismo sumažinti jos baudą dėl baudų sumažinimo, įstojusioms į bylą šalims suteikto dėl to sprendimo pareiškus ieškinį byloje *Prysmian ir Prysmian Cavi e Sistemi / Komisija* (T-475/14).
- 259 Prieš nagrinėjant įvairius ieškovės prašymus sumažinti jai skirtos baudos dydį, reikia priminti, kad teisėtumo kontrolę papildė neribota jurisdikcija, kuri Sąjungos teismui buvo suteikta pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį, remiantis SESV 261 straipsniu. Ši jurisdikcija, be paprastos sankcijos teisėtumo kontrolės, teismui suteikia teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju, todėl panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę arba periodinę baudą. Vis dėlto reikia pabrėžti, kad neribotos jurisdikcijos įgyvendinimas neprilygsta patikrinimui savo iniciatyva, ir priminti, kad Sąjungos teismuose vyksta rungimosi procesas. Išskyrus su viešąja tvarka susijusius pagrindus, kuriuos teismas tikrina savo iniciatyva, kaip antai ginčijamo sprendimo nemotyvimą, būtent ieškovas turi nurodyti su ginčijamu sprendimu susijusius ieškinio pagrindus ir pateikti įrodymų jiems pagrįsti (2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, C-389/10 P, EU:C:2011:816, 130 ir 131 punktai).

1. Dėl prašymo sumažinti skirtos baudos dydį dėl klaidų, Komisijos padarytų apskaičiuojant tą dydį

- 260 Pirma, kiek tai susiję su ieškovės prašymu sumažinti jai skirtos baudos dydį dėl klaidų, Komisijos padarytų apskaičiuojant tą dydį, reikia pažymėti, kad, viena vertus, pagrindai, kuriuos ieškovė pateikė savo reikalavimams dėl panaikinimo pagrįsti, buvo atmesti ir, kita vertus, šiuo atveju nėra elementų, kurie galėtų pateisinti šio dydžio sumažinimą. Vadinasi, reikia atmesti visą šį prašymą.

2. Dėl prašymo sumažinti skirtos baudos dydį dėl pernelyg ilgos administracinės procedūros trukmės

- 261 Antra, kalbant apie ieškovės prašymą teisingai sumažinti jai skirtos baudos dydį dėl pernelyg ilgos administracinės procedūros trukmės, pakanka priminti, kad nors Komisijos padarytas protingo termino laikymosi principo pažeidimas gali pateisinti jos sprendimo, priimto po SESV 101 ar 102 straipsniu grindžiamos administracinės procedūros, panaikinimą, nes tai irgi yra atitinkamos įmonės teisės į gynybą pažeidimas, toks protingo termino laikymosi principo pažeidimas, net jei būtų įrodytas, negalėtų lemti skirtos baudos sumažinimo (žr. 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Villeroy ir Boch / Komisija*, C-644/13 P, EU:C:2017:59, 79 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 262 Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 251 punkto, šioje byloje nebuvo galima konstatuoti, kad administracinė procedūra buvo pernelyg ilga. Vadinasi, šis prašymas turi būti atmestas.

3. Dėl prašymo sumažinti baudos dydį tam, kad būtų pritaikytas toks sumažinimas, koks bus suteiktas įstojusioms į bylą šalims, išnagrinėjus ieškinį dėl ginčijamo sprendimo byloje T-475/14

- 263 Galiausiai trečia, kiek tai susiję su ieškovės prašymu pritaikyti tokį baudos dydžio sumažinimą, kokį Bendrasis Teismas suteiks įstojusioms į bylą šalims, išnagrinėjęs ieškinį dėl ginčijamo sprendimo byloje *Prysmian ir Prysmian Cavi e Sistemi / Komisija* (T-475/14), reikia priminti, kad ieškovė nebuvo pripažinta atsakinga už aptariamą kartelį kaip tiesioginiai dalyvavusi jo veikloje. Iš tiesų, kaip nurodyta to sprendimo 1 straipsnyje, ji buvo pripažinta atsakinga už pažeidimą tik kaip įstojusių į bylą šalių patronuojančioji bendrovė.
- 264 Tuo atveju, kai patronuojančiosios bendrovės atsakomybę lemia vien jos dukterinės bendrovės tiesioginis dalyvavimas darant pažeidimą ir kai šios dvi bendrovės pareiškė lygiagrečius ieškinius, kurių dalykas identiškas, Bendrasis Teismas gali nepriimdamas sprendimo *ultra petita* atsižvelgti į išvados dėl pažeidimo padarymo tam tikru laikotarpiu panaikinimą dukterinės bendrovės atžvilgiu ir atitinkamai sumažinti patronuojančiajai bendrovei kartu su jos dukterine bendrove solidariai skirtą baudą.
- 265 Šiuo aspektu, viena vertus, tam, kad būtų pripažinta vieno ekonominio vieneto atsakomybė, reikia pateikti įrodymų, jog ūkio subjektas bent jau padarė Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimą, ir ši aplinkybė turi būti nurodyta sprendime, kuris tapo galutinis, ir, kita vertus, neturi reikšmės priežastis, dėl kurios konstatuota, kad dukterinė bendrovė nepadarė pažeidimo.
- 266 Būtent į tai atsižvelgiant reikia nurodyti, kad patronuojančiosios bendrovės atsakomybė yra visiškai išvestinė, kylanti tik dėl tiesioginio dukterinės bendrovės dalyvavimo darant pažeidimą. Iš tikrųjų nagrinėjamu atveju patronuojančiosios bendrovės atsakomybė kyla dėl jos dukterinės bendrovės neteisėto elgesio, kuris patronuojančiajai bendrovei priskiriamas dėl to, kad šios bendrovės sudaro ekonominį vienetą. Todėl patronuojančiosios bendrovės atsakomybė neišvengiamai grindžiama jos dukterinės bendrovės padarytą pažeidimą sudarančiais faktais, nuo kurių ta atsakomybė neatsiejama.
- 267 Dėl tų pačių priežasčių reikia pažymėti, kad tuo atveju, kai jokios aplinkybės nėra individualiai būdingos elgesiui, kuriuo kaltinama patronuojančioji bendrovė, dukterinei bendrovei solidariai su jos patronuojančiaja bendrove skirtos baudos sumažinimas, jei įvykdyti atitinkami procedūriniai reikalavimai, iš principo turi būti taikomas ir patronuojančiajai bendrovei.
- 268 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad tiek ieškovė, tiek įstojusios į bylą šalys pateikė ieškinius dėl ginčijamo sprendimo ir kad šių ieškinių dalykas iš dalies sutampa, t. y. kiek juose prašoma visų pirma panaikinti to sprendimo 2 straipsnio f punkte nustatytą baudą, kiek tai susiję su jomis, o jei šis prašymas nebūtų patenkintas, sumažinti joms solidariai skirtos baudos dydį.
- 269 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė turėtų gauti tokią pačią naudą dėl ginčijamo sprendimo galimo panaikinimo kaip ir įstojusios į bylą šalys išnagrinėjus ieškinį, pareikštą byloje T-475/14.
- 270 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad šios dienos sprendimu, priimtu byloje *Prysmian ir Prysmian Cavi e Sistemi / Komisija* (T-475/14), Bendrasis Teismas atmetė ieškinį byloje, kurioje buvo priimtas tas sprendimas, t. y. tiek įstojusių į bylą šalių reikalavimus dėl panaikinimo, tiek jų reikalavimus sumažinti joms skirtų baudų dydį.
- 271 Taigi ieškovės reikalavimo pritaikyti jai tokį baudos sumažinimą, koks bus suteiktas įstojusioms į bylą šalims, išnagrinėjus ieškinį dėl ginčijamo sprendimo byloje *Prysmian ir Prysmian cavi e sistemi / Komisija* (T-475/14), negalima tenkinti, vadinas, reikia atmesti visus reikalavimus sumažinti ieškovei skirtos baudos dydį.
- 272 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad šis ieškinytis turi būti atmestas.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 273 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 274 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą dėl visų savo reikalavimų ir pagrindų, o Komisija prašė priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, ji turi padengti visas šias išlaidas.
- 275 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad įstojusi į bylą šalis, išskyrus tas, kurios nurodytos minėto straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Šios bylos aplinkybėmis reikia pripažinti, kad *Prysmian* ir *PrysmianCS* turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *The Goldman Sachs Group, Inc* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. *Prysmian SpA* ir *Prysmian Cavi e Sistemi Srl* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Collins

Kancheva

Barents

Paskelbta 2018 m. liepos 12 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

I. Ginčo aplinkybės	2
A. Ieškovė ir susijęs sektorius	2
B. Administracinė procedūra	2
C. Ginčijamas skundžiamas sprendimas	3
1. Nagrinėjamas pažeidimas	3
2. Ieškovės atsakomybė	4
3. Skirta bauda	4
II. Procesas ir šalių reikalavimai	5
III. Dėl teisės	6
A. Dėl reikalavimo panaikinti	6
1. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat teisės klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida	6
a) Dėl pirmos dalies, susijusios su faktinės lemiamos įtakos darymo laikotarpiu nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d. prezumpcijos taikymu	7
1) Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su faktinės lemiamos įtakos darymo laikotarpiu nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2007 m. gegužės 3 d. prezumpcijos taikymu	7
2) Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su faktinės lemiamos įtakos prezumpcijos paneigimu ..	11
b) Dėl antros dalies, susijusios su Komisijos išvadomis dėl laikotarpio nuo 2005 m. liepos 29 d. iki 2009 m. sausio 28 d.	12
1) Dėl galios paskirti įvairių „Prysmian“ valdybų narius ir galios sušaukti akcininkų susirinkimus ir pasiūlyti atšaukti valdybos narius ar visą valdybą	13
2) Dėl faktinio ieškovės atstovavimo „Prysmian“ valdyboje	15
3) Dėl ieškovės atstovų valdyboje valdymo įgaliojimų	16
4) Dėl ieškovės vaidmens „Prysmian“ įsteigtuose komitetuose reikšmės	18
5) Dėl reguliarių informacijos atnaujinimų ir kas mėnesinių ataskaitų gavimo	18
6) Dėl priemonių, kuriomis siekiama užtikrinti lemiamos kontrolės išlaikymą po pirminio pasiūlymo pateikimo dienos	19
7) Dėl verslo savininko tipinio elgesio įrodymo	20
8) Dėl įrodymų, kuriais remiamasi ginčijamame sprendime, visumos vertinimo	21

c) Dėl trečios dalies, susijusios su Komisijos išvada, kad ieškovė iš esmės nebuvo paprasčiausia investuotoja	21
2. Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsnio pažeidimu, įrodymų stoka ir SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti neįvykdymu	23
a) Dėl pirmos dalies, siejamos su Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsnio pažeidimu ir įrodymų stoka	23
b) Dėl antros dalies, siejamos su pareigos motyvuoti pažeidimu	24
3. Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat asmeninės atsakomybės ir nekaltumo prezumpcijos principų pažeidimu	26
4. Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo SESV 101 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat akivaizdžia vertinimo klaida ir teisinio saugumo bei bausmių individualizavimo principų pažeidimu	27
5. Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą pažeidimu	28
a) Dėl pirmos dalies, siejamos su tuo, kad Komisija neleido ieškovei susipažinti su jos gynybai esminės reikšmės turinčiais dokumentais	29
b) Dėl antros dalies, siejamos su tuo, kad Komisija neteisėtai delsė leisti susipažinti su kitais ieškovės gynybai esminės reikšmės turinčiais dokumentais	30
c) Dėl trečios dalies, siejamos su pernelyg ilga administracinės procedūros trukme	31
B. Dėl reikalavimo sumažinti ieškovei skirtos baudos dydį	34
1. Dėl prašymo sumažinti skirtos baudos dydį dėl klaidų, Komisijos padarytų apskaičiuojant tą dydį	34
2. Dėl prašymo sumažinti skirtos baudos dydį dėl pernelyg ilgos administracinės procedūros trukmės	34
3. Dėl prašymo sumažinti baudos dydį tam, kad būtų pritaikytas toks sumažinimas, koks bus suteiktas įstojusioms į bylą šalims, išnagrinėjus ieškinį dėl ginčijamo sprendimo byloje T-475/14	35
IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų	36